Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XVI, seria II-a nr. 3475 | 4 PAGINI – 20 BANI | Duminică 17 iulie 1960

Citiți pag. 2-a: Din duminică în duminică

O nouă sarjă la Furnalul nr. 5 din Hunedoara.
Foto: P. PAVEL

Distincții acordate unor întreprinderi fruntașe

Metalurgiștii de la Uzinele „23 August" din Capitală au primit simbătă după amiază într-un cadru festiv Drapelul de producție al Consiliului de Miniștri de întreprindere fruntașă pe țară pe anul 1959, înalță răsplată pentru realizările deosebite obținute.

În aplauze entuziaste participanții au adoptat o telegramă adresată C.C. al P.M.R., tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, Consiliului de Miniștri, tovarășului Chivu Stoica, în care își exprimă hotărîrea de a contribui în măsură mereu mai mare la dezvoltarea industriei constructoare de mașini, factor hotărîtor în ridicarea nivelului tehnic al producției.

★

Un mare număr de muncitori, tehnicieni, ingineri și funcționari de la Uzinele siderurgice „Industria sîrmei" din Cîmpia Turzii au luat parte simbătă după amiază la festivitatea care a avut loc la clubul întreprinderii cu prilejul decernării distincției Steagul roșu al Consiliului Central al Sindicatelor de întreprindere fruntașă pe țară, pentru merite deosebite în îndeplinirea planului pe anul 1959.

În încheierea festivității au fost adoptate telegrame adresate C.C. al P.M.R. și Consiliului Central al Sindicatelor.

★

Tot simbătă a avut loc festivitatea înmînării titlului de evidențiat I acordat de Consiliul Central al Sindicatelor colectivului Șantierelor navale din Galați.

(Agerpres)

Mersul lucrărilor agricole

În săptămîna care a trecut, deși vremea a fost în general ploioasă aproape în întreaga țară, totuși s-a putut lucra satisfăcător atît la recoltarea cerealelor păioase și la treierișul lor, cît și la celelalte lucrări agricole de vară.

În această perioadă, griul a fost recoltat de pe o suprafață de aproape 1.000.000 de ha.

Cu excepția Regiunii București, în regiunile din sud și sud-vestul țării recoltarea griului este în general întîrziată, lanurile ajungînd în stadiul de coacere, iar pe suprafețe destul de mari în faza de răscoacere.

Secerișul griului este mai întîrziat în regiunile Pitești, Constanța și Galați, precum și în raioanele de șes din regiunile Iași, Bacău și Baia Mare.

Și în cursul acestei săptămîni au fost deficiențe în organizarea treierișului. Există mare decalaj între seceriș și transportul recoltei pe arii, precum și între recoltare și treieriș. În regiunile Pitești, Oradea, Ploiești, deși au fost secerate suprafețe însemnate și numeroase unități agricole cooperatiste au terminat recoltarea, totuși amenajarea ariilor și treierișul se desfășoară anevoios.

Sîntem la jumătatea campaniei de recoltare. Producția din acest an este bună și înmagazinarea ei în întregime depinde acum în mare măsură de felul cum sînt organizate lucrările de stringere a recoltei, de eforturile ce se fac pentru ca muncile să se desfășoare cît mai repede, chiar în condiții climatice mai puțin favorabile. Orice zi de întîrziere poate aduce pagube mari recoltei.

În săptămîna următoare recoltarea cerealelor păioase trebuie să se termine în regiunile din sudul și sud-vestul țării și să se intensifice mult în celelalte regiuni unde culturile au ajuns la maturitate.

Pentru a se asigura treieratul păioaselor la timp și înlătura pierderile să se grăbească căratul snopilor pe arii, depozitarea lor în stogurl bine vîrfuite, treierișul, precum și celelalte lucrări ca recoltarea mazării, a finurilor, însilozările etc.

(Agerpres)

Utemistul Alexandru Badea – unul din cei peste 100 combineri care lucrează pe ogoarele G.A.S. Ivănești din regiunea București, se numără printre fruntașii actualei campanii de recoltare.
Foto: N. STELORIAN

Primirea la C. C. al P. M. R. a delegației poporului coreean

La 15 iulie delegația poporului coreean condusă de tovarășul Sin Hva Zin, adjunct al ministrului Învățămîntului și Culturii din R.P.D. Coreeană, a fost primită la C.C. al P.M.R. de tovarășii Chivu Stoica, Ion Gheorghe Maurer și Nicolae Ceaușescu, membri ai Biroului Politic al C.C. al P.M.R.

Au fost de față tovarășii Ghizela Vass, membru al C.C. al P.M.R. și Andrei Păcuraru, membru supleant al C.C. al P.M.R.

Membrii delegației au fost însoțiți de tov. Kim Ben Dik, ambasadorul R.P.D. Coreene la București.

Tovarășul Sin Hva Zin, a transmis mulțumiri călduroase din partea Partidului Muncii din Coreea, a guvernului și poporului coreean pentru ajutorul frățesc pe care Partidul Muncitoresc Romîn, guvernul R. P. Romîne și poporul romîn l-au acordat poporului coreean atît în timpul războiului cît și după război și în special pentru primirea în R. P. Romînă a 1.700 de copii coreeni orfani de război.

Un grup de copii coreeni, elevi ai școlii „Kim Ir Sen", au adresat apoi cuvinte calde de mulțumire conducătorilor partidului nostru pentru grija părintească cu care au fost înconjurați în tot timpul cît au stat în R. P. Romînă.

Adresîndu-se copiilor coreeni, tovarășul Chivu Stoica le-a urat mari succese în viață și la învățătură pentru a deveni urmași demni ai comuniștilor coreeni, luptători de nădejde pentru fericirea poporului lor.

(Agerpres)

Scrisoarea colectivului de elevi al școlii „Kim Ir Sen" din R. P. Romînă

Stimate tovarășe Gheorghe Gheorghiu-Dej,

Stimate tovarășe Chivu Stoica,

Stimate tovarășe Ion Gheorghe Maurer,

Noi, cei peste 500 de elevi din școala „Kim Ir Sen", părăsind astăzi pămîntul îndrăgit al Romîniei, ne întoarcem în patria noastră iubită – Republica Populară Democrată Coreeană.

Permiteți-ne, ca înainte de a pleca, să exprimăm din toată inima profunda recunoștință Partidului Muncitoresc Romîn, Guvernului Republicii Populare Romîne și dv., ca unor dragi părinți, care ne-ați crescut și îngrijit cu dragoste fierbinte părintească și să vă urăm tuturor rămas bun.

Au trecut opt ani de zile din copilăria noastră fragedă, în care noi am petrecut zile fericite, crescînd și învățînd sub ocrotirea părintească a Partidului Muncitoresc Romîn și a poporului romîn, care, după ce am părăsit patria noastră, zgudulită de război, ne-au primit pe părinții noștri, căzuți în războiul contra imperialiștilor americani.

În școala noastră, care poartă numele iubitului conducător al poporului coreean, au învățat peste 1700 de elevi; majoritatea acestora s-a întors de mult în patrie, unii din ei devenind buni constructori calificați ai socialismului, iar alții își continuă încă studiile în școlile tehnice și în institutele de învățămînt superior.

Noi am fost educați mereu ca mîndri și fericiți fii și fiice roșii ai partidului.

Noi am depus mai ales toate eforturile străduindu-ne să îndeplinim indicația dată de iubitul nostru mareșal Kim Ir Sen:

„Voi trebuie să deveniți în viitor constructori credincioși ai socialismului și luptători înflăcărați ai internaționalismului proletar", indicație dată cînd a vizitat împreună cu dv., tovarășe Gheorghe Gheorghiu-Dej și dv. tovarășe Chivu Stoica, școala „Kim Ir Sen" din Tîrgoviște, în luna iunie 1956.

Noi am învățat bine nu numai la obiectele școlare de învățămînt, dar am și studiat stăruitor tradiția revoluționară strălucită a partidului nostru, ne-am străduit să învățăm și să ne purtăm astfel încît să fim urmași vrednici ai încercaților comuniști coreeni în frunte cu mareșalul Kim Ir Sen.

Totodată noi am hotărît ca în activitatea din întreaga noastră viață să fim luptători înflăcărați ai internaționalismului proletar.

Noi, care ne aflăm în preajma plecării, sîntem copleșiți de sentimentul fericirii, dar în același timp ne amintim cu multă duioșie de momentul în care am sosit în Romînia acum cîțiva ani.

Viața noastră la sînul cald al poporului romîn în decursul celor opt ani de zile din copilăria noastră, începînd cu anul 1952, cînd ardea flacăra războiului împotriva imperialismului american, pentru eliberarea patriei noastre iubite și a poporului coreean, a fost o viață de fericire nemărginită plină de cîntecele prieteniei frumoase, sub grija Partidului Muncitoresc Romîn în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej și a Guvernului Republicii Populare Romîne. Toate acestea ne sînt scumpe și noi nu le vom uita niciodată.

Contrar speranțelor nutrite de toată lumea în momentul încetării focului și încheierii armistițiului în Coreea, Patria noastră încă nu este unificată, iar norii negri amenințători ai războiului, care plutesc deasupra poporului coreean, încă n-au fost împrăștiați. Noi știm bine că toate aceste nenorociri, pe care le îndură poporul coreean, continuă din cauza imperialiștilor americani, care ne-au ucis pe părinții și frații noștri și care sînt dușmanii neîmpăcați ai poporului coreean.

De aceea, întorși în patrie ca fii și fiice devotate ale partidului, vom munci și lupta cu toate forțele noastre pentru unificarea pașnică a patriei și construirea socialismului, mergînd pe drumul indicat de iubitul nostru mareșal Kim Ir Sen, și vom fi luptători înflăcărați ai internaționalismului proletar.

Noi socotim că numai mergînd pe această cale vom răspunde cum se cuvine marii griji părintești acordată nouă de către dv. în decursul celor opt ani de zile petrecuți în Romînia îndrăgită.

Noi vă rugăm din toată inima să transmiteți tuturor părinților, fraților și surorilor din Romînia îndrăgită salutul nostru călduros de rămas bun.

Noi vă dorim din toată inima, ca unor părinți ai noștri, mulți ani și sănătate îndelungată pentru înflorirea Republicii Populare Romîne, pentru fericirea întregului popor romîn, pentru cauza sfîntă a păcii și socialismului.

Trăiască prietenia veșnică, frățească, de nezdruncinat dintre poporul coreean și poporul romîn!

COLECTIVUL ELEVILOR ȘCOLII „KIM IR SEN" DIN R.P. ROMÎNĂ

Comitetului Central al Partidului Comunist din Columbia

Dragi tovarăși,

Cu prilejul celei de-a 30 a aniversări a înființării Partidului Comunist din Columbia, Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn vă trimite un cald salut frățesc și vă urează noi succese în întărirea continuă a rîndurilor partidului, în lupta pentru apărarea intereselor vitale ale celor ce muncesc, pentru democrație, pace și progres social.

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMÎN

Maistrul

Alexandru Gomoiu
directorul Uzinelor „Steaua Roșie" București

Ca urmare a condițiilor create de partid și guvern, pentru dezvoltarea învățămîntului profesional și tehnic, an de an în uzina noastră pășesc noi absolvenți ai școlilor profesionale. Noii lucrători sînt înconjurați cu dragoste părintească atît de muncitorii mai vechi, cu experiență, cît și de cadrele tehnice, de ingineri și mai ales de maiștri. Maiștrii îi repartizează cu grijă la mașini, conform cunoștințelor lor profesionale, îi îndrumă și le urmăresc îndeaproape munca. Răspunderea fiecărui maistru din uzina noastră — ca și a tuturor maiștrilor — pentru pregătirea noilor muncitori este foarte mare. Maistrului i se dau în seamă oamenii pe care trebuie să-i formeze, să-i îndrume și să-i ajute în mod permanent și temeinic pentru ridicarea calificării lor profesionale, să-i ajute să devină în cel mai scurt timp muncitori înaintați și pricepuți ai industriei noastre socialiste!

Iată-l de pildă pe maistrul Vasile Ortopelea din secția forjă. Aici, în această secție, a fost o vreme cînd calificarea tinerilor lăsa mult de dorit. Tinerii nu prea înțelegeau de ce e neapărat nevoie să învețe încontinuu.

În tinerețea lui, în anii regimului burghezo-moșieresc, maistrul Ortopelea, a simțit pe „propria lui piele" — cum se spune — ce înseamnă să bîjbîi fără să primești nici-o îndrumare, fără să te ajute cineva să înveți, să-ți îmbogățești cunoștințele. Cu mulți ani în urmă, cînd și-a făcut el ucenicia, nimeni nu se ocupa de muncitorii tineri. Aceștia erau nevoiți să fure meseria, n-aveau nici un fel de îndrumare sistematică, calificată. El n-a uitat acest lucru și astăzi, cînd uzina este a poporului, cînd muncitorii muncesc pentru ei înșiși, pentru bunăstarea întregului popor, găsește firesc să-i ajute și să-i îndrume cu toată dragostea pe tinerii muncitori. El și ceilalți maiștri au înțeles că vechea generație trebuie să dea tinerei generații de muncitori toată experiența, toate cunoștințele pe care și le-a însușit.

Vasile Ortopelea are foarte multe probleme organizatorice de rezolvat, dar cu toate acestea, îl întîlnești tot timpul în mijlocul tinerilor muncitori din secție, împărtășindu-le cu dragoste din bogatele sale cunoștințe profesionale. El simte din plin răspunderea pe care o are față de tineri, de uzină și de aceea îi învață să fie harnici, să nu se mulțumească niciodată cu ceea ce au realizat și să dorească să lucreze mereu mai bine, să fie exigenți față de ei înșiși, să învețe în permanență. Cînd ajutorul și sfaturile date rodesc, maistrul este mulțumit. Tinerii pe care-i crește sînt harnici și disciplinați. Șute Spirea — ca și alți tineri crescuți de el — este model de comportare și exemplu în muncă pentru toți tinerii. Ei se numără printre muncitorii de frunte ai atelierului.

Și, ca maistrul Ortopelea, se ocupă cu dragoste de ridicarea calificării tinerilor, mulți maiștri din uzina noastră.

Să te ocupi în mod serios, apropiat și cu dragoste de calificarea și pregătirea tineretului nu înseamnă însă să ai o atitudine „indulgentă", de „tată bun", față de tinăr. A-l ajuta cu adevărat înseamnă în primul rînd a avea față de tinăr o atitudine exigentă, a-l cere să muncească din ce în ce mai bine, să se pregătească, să învețe. Înseamnă de asemenea a nu-i tolera chiulul, lipsa de disciplină, lipsa de răspunderea față de îndeplinirea sarcinilor profesionale.

(Continuare în pag. 3-a)

Puncte de vedere la tribuna experienței înaintate în ridicarea calificării profesionale a tineretului

Elevi ai Școlii profesionale a Uzinei „Semănătoarea" din București își petrec vacanța în tabără la Lupeni. Iată-l în fotografie pe elevul Oprimescu Mihai citind colegilor o poezie.
Foto: P. POPESCU

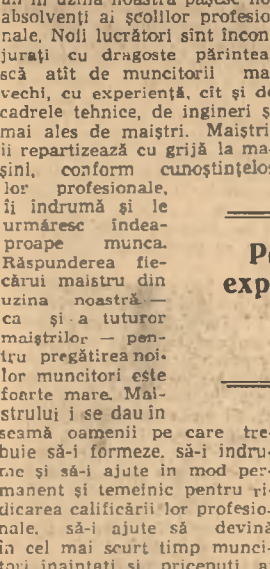

Utemistul Daniel Tinjeală de la Fabrica de mase plastice „București" lucrează la mașina de metalizare.
Foto: AGERPRES

ANCHETA NOASTRĂ

1. Cum trăiești, muncești și înveți pentru a fi la înălțimea cerințelor minunatei noastre epoci?
2. Ce model ai în viață și de ce?
3. Ce ți se pare a fi cel mai rușinos în comportarea unui tinăr din zilele noastre? Cum lupți să elimini din viața ta și a tovarășilor tăi orice manifestare de acest fel?

(Răspund tineri de la Uzinele „Electroputere" - Craiova)

CONSTANTIN MORARU – lăcătuș:

Cînd faci o casă nouă te gîndești ca ea să fie nu numai trainică și frumoasă, dar să începi și tu, nu știu cum, parcă o altfel de viață, mai bună, mai luminoasă, mai plină de înțelepciune și bucurii. Așa este și cu societatea pe care o construim. Casa noastră cea mare se împodobește prin munca noastră de fiecare zi, prin ceea ce facem cu toții ca să trăim în chip nou, să ne bucurăm din plin de viață. Și fiindcă toate încep cu munca făcută conștient mă străduiesc ca tot ce-mi trece prin mînă să iasă perfect. Nu-mi place expresia „așa și-așa", cînd e vorba de produsele fabricii noastre. O las altora! Ba, nu, ar fi bine să n-o mai folosească nimeni. Ei, dar ca să te depășești de la o zi la alta, trebuie să fii un om hotărît, energic să tinzi mereu spre însușirea unor trăsături înalte.

Mi se pare atît de firesc, aproape elementar să spun că mi-s dragi oamenii cei buni în toate, oamenii cei mai înaintați care merită să poarte înaltul titlu de comunist. Nici n-aș putea găsi un model mai luminos. Iată, unul dintre comuniștii alături de care lucrez în uzină este tovarășul Marin Defta. E om dintr-o bucată, muncește cu o pasiune aprinsă și știe să te apropie de inima lui, ca un frate. Pentru a fi la înălțimea vremii noastre, pentru a cunoaște mai mult și mai bine tehnica modernă, tovarășul Defta s-a înscris la facultate. Din acest punct de vedere eu mă cam simt cu musca pe căciulă. Mi-am pus în gînd de mai multe ori să mi continui studiile la școala medie, dar am amînat an după an. Nu m-am gîndit bine ce am de făcut și n-am avut destulă voință. Dar din toamna asta, gata, orice-ar fi, nu mă mai las!

Deci, dacă mi văd birna din ochiul meu de ce să nu văd și paiul din ochii altora? Mai sînt încă printre noi tineri care lucrează de mîntuială, „așa și-așa", cum mi-e mai urît mie. Parcă nu țin la marca fabricii și nu li-e drag colectivul uzinei noastre. Nimic nu mi se pare mai grav decît o astfel de jignire pe care o aduce comoditatea și indiferența hărniciei și mîndriei colective. Primul semn al luptei împotriva unor astfel de păcate e să le spui pe nume. Apoi încăierarea cu ele începe în regulă.

GHEORGHE FINTINA – inginer-tehnolog:

Partidul a trasat poporului nostru muncitor un drum plin de măreție iar nouă tinerilor ni se cere inițiativă, îndrăzneală, o luptă permanentă pentru promovarea noului, într-un cuvînt pasiune revoluționară în tot ceea ce facem. Personal sînt frămîntat, mă simt chemat spre problemele mari ale tehnicii, spre acele sarcini deosebit de importante care stau în fața noastră, a specialiștilor. De aceea lupt să mă perfecționez continuu și totodată să împărtășesc din cunoștințele mele și celorlalți muncitori din colectiv. Îmi plac oamenii energici, hotărîți, dornici să învețe mereu, oamenii care luptă necontenit pentru ca viața să fie mai plină, mai frumoasă. Un asemenea om este comunistul Nicolae Niță. Nimic din ce se petrece în jurul său nu-l lasă indiferent. Pentru el orice problemă a uzinei este ca și o problemă a sa personală. Din comportarea unor oameni ca el am învățat să nu las niciodată o sarcină îndeplinită numai pe jumătate.

Dar noi avem și pe cîte unii ale căror apucături ne supără. Un tinăr, Ion Danciu, care pe unde merge se laudă: ba că este cel mai bun muncitor, ba că este inginer, ba că ar fi jurist. În realitate toate acestea sînt numai lăudăroșenii și-mi amintește de vorba: „Buțile goale mai mult sunet fac". Lăudăroșenia este după părerea mea, un cusur foarte rușinos la un tinăr. La drept vorbind cred că un tinăr de 20-25 de ani nici nu are dreptul să se laude: viața îi pune în față cerințe atît de mari încît lăudăroșenia nu face altceva decît să-l împiedice să realizeze ceea ce ar fi capabil. Dimpotrivă, pe un tinăr astăzi trebuie să-l caracterizeze modestia cît și o permanentă nemulțumire de sine. O nemulțumire creatoare, care să-l îndemne o-și cere mereu mai mult, cu fiecare zi de viață. Calea prin care lupt împotriva unor apucături urîte care se mai ivesc ici-colo în purtarea vreunui tinăr este combaterea lor fermă, hotărîtă atunci cînd se ivesc.

NICOUȚA NICULESCU – bobinatoare:

Cînd oamenii în mijlocul cărora trăiești, luptă pentru o cauză mare cum este construirea socialismului nu se poate să nu tinzi să fi la fel ca cei mai buni dintre ei, să ai o viață frumoasă, avîntată.

Viața ne pune în față probleme tot mai noi de rezolvat. Cu o vreme în urmă, eu, de exemplu, absolventă a școlii de calificare gr. I și gr. II mă puteam socoti o muncitoare pregătită. Astăzi însă nu mai pot judeca așa. N-am decît 5 clase primare în timp ce cei mai mulți tineri muncitori din uzină sînt deja absolvenți sau elevi la școala medie. Îmi dau seama că trebuie să le urmez exemplul pentru că văd, simt că numai învățînd voi putea da societății atît cît sînt în stare să dau. Experiența în muncă nu numai că face azi ceea mai bună casă cu învățătura ci este chiar o necesitate ca ele să fie mereu împreună.

Nouă, tinerilor, ni se spune adesea că avem multă energie. Totul este însă să folosim această energie în lucruri bune, spre folosul colectivului sociclist. Pentru mine este ca o flacără exemplul tovarășei Ana Boghină, Erou al Muncii Socialiste. Citind despre viața acestei femei minunate mi au rămas ca o chemare puterea și dragostea ei față de muncă, dîrzenia și neasîmpărul ei creator, faptul că de zece ani de zile, fără un ceas de întrerupere, ea este fruntașă în producție.

Ca să răspund la ultima întrebare vreau să povestesc pe scurt un fapt. Brigada în care muncesc cu a fost distinsă în urmă cu cîteva luni cu steagul de brigadă fruntașă al comitetului U.T.M. din uzină. A fost o mare bătălie între brigăzi pentru cucerirea acestui steag. L-am

(Continuare în pag. 3-a)

Din duminică în duminică

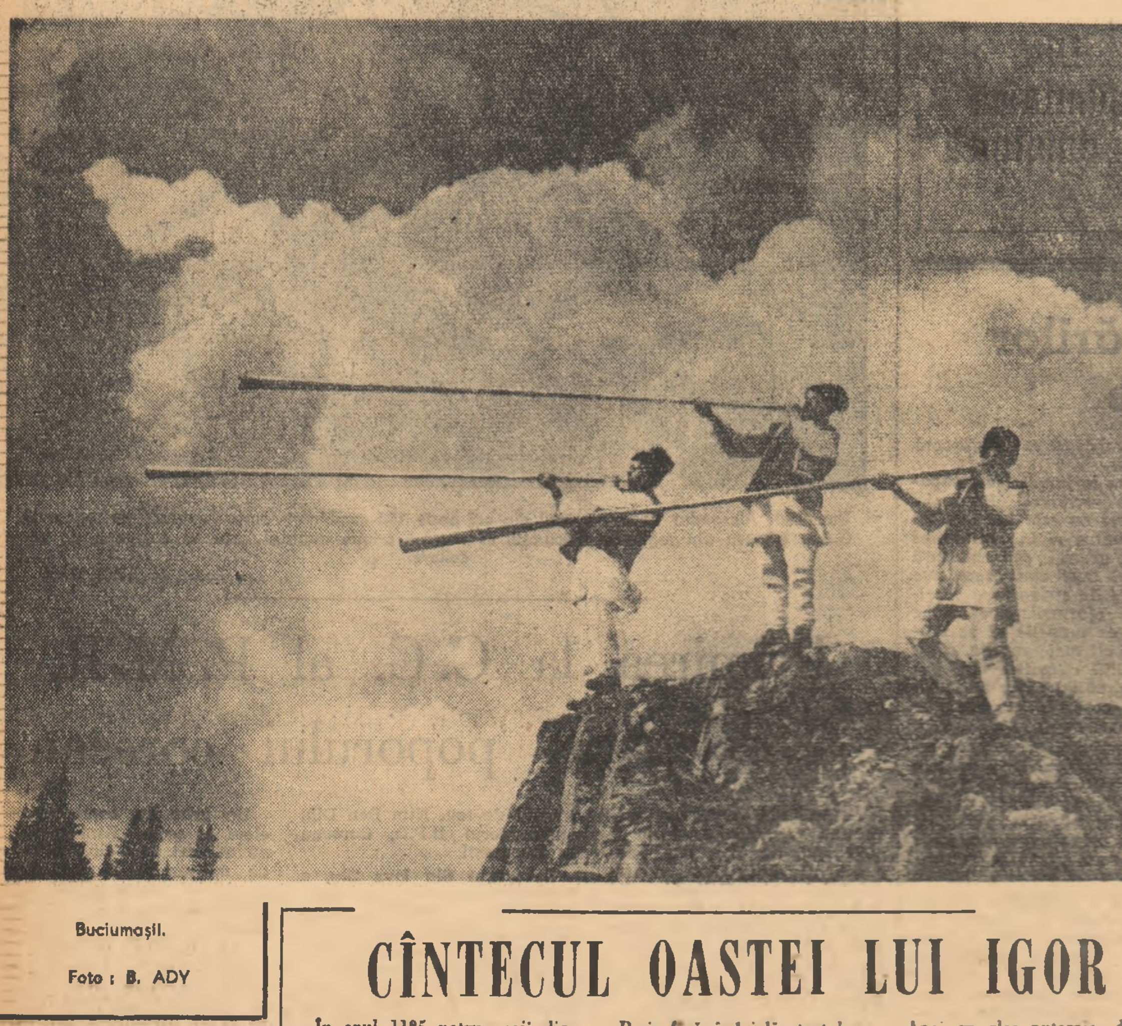

Buciumaşii.

Foto : B. ADY

O clădire „pendul"

La Aşhabad, capitala R.S.S. Turcmene, — o regiune bîntuită adeseori de cutremure — s-a construit o clădire de cărămidă cu două etaje „suspendată în aer". Clădirea este instalată pe o fundaţie antiseismică. Pe o astfel de temelie casa nu stă, ci este suspendată deasupra pămîntului asemenea unui pendul. În condiţiile acestei fundaţii, numai punctul de suspensie suferă de pe urma oscilaţiei seismice, în timp ce clădirea rămîne nemişcată.

Datorită fundamentului antiseismic, rigiditatea legăturii clădirii cu pămîntul este de 13.000 ori mai mică decît la o fundaţie obişnuită. De aceea tot de atîtea ori se micşorează intensitatea energiei undelor seismice transmise de la pămînt clădirii.

Construirea unor asemenea clădiri are o foarte mare importanţă pentru Aşhabad — oraş situat într-o zonă de activitate seismică intensă. Ultimul cutremur de pămînt de o forţă distrugătoare a fost înregistrat aici în anul 1948.

Cărţi pentru orbi

La Varşovia se va deschide în curînd un studio pentru imprimarea de cărţi pentru orbi — primul de acest fel din R. P. Polonă.

În acest scop au şi fost înregistrate pe bandă romanele unor scriitori polonezi contemporani.

Serbări la Puk (R. P. Polonă) cu prilejul aniversării a 800 de ani de la fondarea localităţii.

Foto : C.A.F.-VARŞOVIA

CÎNTECUL OASTEI LUI IGOR

Marile poeme ale lumii (IX)

În anul 1185 patru cneji din Novgorod-Seversk, sub conducerea lui Igor, cel mai viteaz dintre ei, porneau la luptă împotriva nomazilor poloveţi. Poloveţii se aşezaseră în sudul Rusiei, împingînd pe pecenegi către Dunăre, lovind cnezatele ruseşti jefuind, neguţătorii care treceau către Bizanţ.

Cu un an mai înainte marele cneaz al Kievului, bătrînul Sviatoslav, conştient că numai în unire stă puterea, chemase pe toţi cnezii ruşii la luptă împotriva duşmanului comun, pentru alungarea poloveţilor, de pe pămînturile ruseşti. Setos de glorie, Igor nu vroese să-l sprijine pe vărul său, marele cneaz de Kiev, şi hotărîse să-i biruiască pe duşmani el singur, urmat doar de cîţiva cneji credincioşi. În lupta care a urmat, oastea lui Igor a fost însă zdrobită sub mulţimea poloveţilor, cneazul însuşi a fost făcut prizonier şi numai cu mare greutate a izbutit să se salveze din robie şi să se înapoieze la Novgorod.

Aceste întîmplări istorice povestite de cronicari, au găsit un larg răsunet în inimile cîntăreţilor din secolul al XII-lea. Luînd în mîini străbunele gusli, cîntăreţii i-au mîngîiat coardele şi din pieptul lor a izbucnit cîntecul, cîntecul care povesteşte despre urmările triste ale dezunirii în lupta împotriva duşmanului.

Viersul vechi, rostit întîia oară de un poet rătăcitor, necunoscut, pe sunetele dulci şi armonioase ale guslei, a fost preluat, îmbogăţit şi înfrumuseţat de alţi cîntăreţi de-a lungul veacurilor şi a ajuns pînă la noi. Textul său, scris de nu se ştie cine, prin secolul al XVI-lea a fost descoperit în anul 1795 în mînăstirea lui Iaroslav de contele Musin-Puşkin, un pasionat colecţionar de manuscrise vechi şi editat în anul 1800. Din nefericire textul original a fost pierdut în incendiul care a mistuit Moscova în anul 1812.

Deşi, fără îndoială, textul pe care-l avem la îndemînă are oarecari deosebiri faţă de cel cîntat cu aproape opt veacuri în urmă, totuşi el este de o neasemuită frumuseţe. „Cîntecul", cum se numeşte în ruseşte este în realitate un poem eroic, unul dintre cele mai izbutite pe care le-a dat întreaga literatură medievală, nu numai prin măiestria cu care poetul zugrăveşte trăsăturile vitejeşti ale poporului rus şi ale conducătorilor săi în lupta cu duşmanul, ci şi prin patosul său liric.

Poetul anonim se vede a fi fost un mare artist înzestrat cu fantezie creatoare, cu o cultură aleasă, o bună cunoaştere a realităţilor sociale şi politice din timpul său şi un înflăcărat patriot. El îşi împarte „cîntecul" în trei părţi, după cele mai desăvîrşite reguli ale artei poetice.

In partea întîia a poemului începe să cînte lupta pe viaţă şi pe moarte a ruşilor cu poloveţii, pentru libertate, victoria din prima zi. Apoi începutul celei de-a doua zile cînd zori de sînge prevestesc lumina şi nori negri se ridică din mare, gata să învelească „patru sori" iar printre nouri sînt „fulgere albastre". Astfel de semne îl fac pe poet să conchidă că-n acea zi va să plouă cu săgeţi, multe suliţi ruseşti se vor frînge şi tot atîtea săbii au să se ştirbească. Şi lupta începe din nou, mai înverşunată.

Sfîrşitul bătăliei este cîntat în imagini simple dar cutremurătoare, care mărturisesc amărăciunea adîncă a poetului.

In partea doua marele cneaz Sviatoslav al Kievului, acela care făcuse apelul la unire, povesteşte boierilor săi, cum visase că a fost învălit în giulgiu negru, i se dase să soarbă vin, vînăt amestecat cu venin, iar corbii croncăiseră necontenit întreaga noapte. Boierii îl vestesc atunci pe cneaz despre pieirea oştilor lui Igor şi despre căderea în robie a cneazului. La început bătrînului cneaz al Kievului, nici nu-i vine să creadă că este cu putinţă o astfel de cumplită nenorocire.

Apoi cu glas puternic, dar „amestecat cu lacrimi" Sviatoslav rosteşte faimosul său „cuvînt de aur" prin care toţi cnejii ruşi, tot poporul este chemat la unire, la lupta pentru izgonirea duşmanului.

Partea a treia a cuprinsului ne transpune de la Kiev în cetatea unde Iaroslavna, soţia cneazului Igor, plînge amarnic căderea în robie a viteazului, dar nechibzuitului său soţ. Nu este în toată literatura medievală nici un alt chip de femeie mai mişcător, prin dragostea pe care o poartă soţului său decît Iaroslavna.

Cheamă Niprul şi vîntul şi soarele în ajutorul lui Igor : îşi trimite lacrimile ei mării, să-i lecuiască rănile celui prea iubit. Dragostea Iaroslavnei, plînsul ei de dor duse pe aripile vîntului, pe legănarea valurilor mării, îi dau putere lui Igor să lupte şi să scape din robie.

In încheiere poetul slăveşte pe toţi cnejii şi oştenii ruşi care au luptat şi vor lupta de-apururi pentru libertatea patriei.

Poema aceasta, cel mai măreţ monument al literaturii vechi ruse, a fost larg răspîndită în mijlocul poporului. Ea a găsit imitatori, nu numai în literatura rusă, ci şi în alte literaturi ale slavilor şi chiar ale altor popoare învecinate. Toate artele s-au folosit din plin de această bogată sursă de inspiraţie, de la pictură, gravură şi sculptură, pînă la muzică. Nemuritoare va rămîne pentru totdeauna geniala operă a compozitorului Borodin „Cneazul Igor", creată pe baza vechilor motive muzicale populare ruse, inspirate de poemă. „Cine a ascultat odată plînsul sfîşietor al Iaroslavnei din opera lui Borodin nu poate să-l mai uite în veci !" spunea adeseori marele Gorki.

In ţara noastră poema a fost cunoscută chiar din a doua jumătate a secolului trecut, circulînd mai întîi în unele traduceri franceze sau germane. O traducere în limba romînă cu unele inadvertenţe a făcut-o la 1885 Alexandru Papadopolu Calimahu. O adevărată traducere, fidelă originalului şi potrivită înţelegerii cititorului romîn, este opera impecabilă săvîrşită cu multă trudă, direct din limba rusă veche de acad. Mihai Beniuc.

AL. MITRU

Un „depozit" de sănătate

Nu departe de Moscova, de o parte a zgomotoasei şosele Simferopol se întind vastele plantaţii ale tinerei grădini botanice a Institutului unional de cercetări în domeniul plantelor medicinale şi aromatice.

Un „depozit" de sănătate numesc moscoviţii această grădină deosebită. Aici, în sere şi răsadniţe, în parcele la adăpostul copacilor şi sub cerul liber iernează în bune condiţii reprezentanţi ai florei adunaţi din toate colţurile ţării. Peste 2300 de diferite plante medicinale alcătuiesc această colecţie uimitoare, unică în felul ei.

Dar plantele acestei grădini botanice nu au fost adunate aici de dragul colecţionării. Ele au fost aclimatizate, înmulţite şi transformate în culturi industriale în vederea obţinerii de materii prime necesare fabricării unor medicamente.

A crea culturi din plante medicinale sălbatice nu este o treabă uşoară. Să luăm de pildă jen-şen-ul, o plantă rară a cărei patrie este China şi Orientul Îndepărtat sovietic.

Multe eforturi au trebuit să depună oamenii de ştiinţă şi agronomii pentru a sili planta sălbatică jen-şen să se aclimatizeze pe pămîntul Moscovei. Acum aici există deja plantaţii întregi de această plantă.

Jen-şen-ul, care pentru proprietăţile sale minunate este numit în China „rădăcina vieţii" sau „miracolul lumii" dă deja rădăcinile sale preţioase din care se fabrică preparate pentru tratamentul unor boli ale sistemului nervos central.

180 de specii de plante medicinale adoptate de farmacopeea de stat a U.R.S.S. şi folosite pe larg în farmaciile sovietice, se cultivă într-unul din sectoarele acestei grădini.

Pentru a feri plantele de pieire, fitotehniştii grădinii botanice trebuie să recurgă la izolarea termică, să elaboreze procedee agrotehnice speciale.

Plantele iubitoare de căldură, originare din ţările tropicale, cresc în sere unde li se asigură abundenţă de lumină şi de căldură în îmbinare cu umiditatea creată în mod artificial.

In afară de parcelele şi plantaţiile cultivate cu reprezentanţi ai florei medicinale, o alee largă, străjuită de o parte şi de alta de larise decorative, duce pe vizitatori spre oglinda lacului unor nuferi ... Aici este secţia plantelor ornamentale — ... — unde se găsesc ... flori, de nufer ..., de grădină, de baltă şi altele care farmecă prin frumuseţea lor.

Pioniera Erika Pethő din Oradea a pornit după cumpărături...

Foto : P. PAVEL

Două nopţi deasupra oceanului

Reportaj din avion

La optsprezece şi patruzeci de minute am părăsit solul pietros al peninsulei Iberice şi am început să zburăm deasupra oceanului. Rămîneau în urmă Sierele: Păreau nişte diguri lungi care înaintează în aceeaşi direcţie în oceanul podişului, sau nişte valuri de piatră ale unei misterioase mări încremenite. Umbrele norilor rătăceau peste acest peisaj — răzleţe, singuratice, întocmai ca umbra rătăcitorului cavaler al lui Cervantes.

Acum, deasupra oceanului se desfăşurau vălătuci de nori albi, pufoşi — mormane de vată imaculată. Zburam deasupra oceanului, spre apus, cu soarele în faţă. Urmăream acul ceasornicului ca la o experienţă de laborator. Nouăsprezece şi treizeci... Soarele străluceşte. E o după amiază de martie neobişnuit de lungă. La ora aceasta peste Bucureşti a căzut întunericul, iar la Moscova e noapte de-a binelea. Aici pluteşte o ceaţă de lumină peste ocean, peste norii albi, suspendaţi în aer ca nişte scame de bumbac. Avionul merge direct cu faţa în soare, în direcţia inversă a mişcării de rotaţie a pămîntului.

Acum şi la Bruxelles şi la Madrid, de unde am plecat în plină zi, e seară. E nouăsprezece şi patruzeci de minute. Aseară, la această oră, la Bruxelles începuse viaţa de noapte. Aici razele soarelui se înfundă încă viguros în scamele de nori ce plutesc ca nişte vele albe pe cerul oceanului. La Madrid, de unde am plecat abea de trei ore, e noapte. Iar noi mergem triumfător spre izvorul luminii solare. Parcă avionul s-a remorcat de razele soarelui care-l trag—încet, peste ocean, pe deasupra pămîntului ce se învîrteşte sub noi în sens invers — spre soare, pe drumul pe care ele se retrăgeau de pe zonele pămîntului unde a căzut noaptea.

E ora douăzeci şi zece... Lumina care se reflectă în nori începe să capete o uşoară nuanţă roşiatică. Soarele însuşi, incandescent pînă acum, începe să devină roşiatic ca un bec care trece la o fază mai mică. Crestele norilor sînt încă luminate strălucitor, dar baza lor este acum din ce în ce mai mohorîtă.

Peste nori, pe sub nori, pe ocean... nimic.

Pare o lume a tăcerii, un pustiu nesfîrşit în care nu ne mişcăm decît noi şi norii care se joacă, se destramă, îşi schimbă necontenit forma, îngrămădindu-se şi răzleţindu-se unii de alţii fără odihnă.

Dar nu-i decît o iluzie.

Jos, în imensa masă de apă, viaţa colcăie, o necuprinsă lume vie se reproduce neîncetat, legile raporturilor dintre specii guvernează nemilos. Rechini fioroşi taie apa în adînc străduindu-se parcă să răpună, să stingă viaţa oceanului. Caracatiţele şi sepiile colorează viclean apa, urmărindu-şi perseverent prada. Dar viaţa oceanului ţîşneşte din mii de izvoare. Milioane de stele de ocean, de peşti şi vieţuitoare colorate alcătuiesc un fantastic tablou al frumuseţilor naturii vii care se perpetuează de milenii. De nimeni văzut, de nimeni cunoscut, existînd parcă numai pentru capriciul oceanului insensibil. Iată o panoramă pe care o aşteaptă ochiul omenesc, iată o lume care aşteaptă de mult domnia omului.

E ora douăzeci şi treizeci. Niciodată nu am văzut soarele mişcîndu-se atît de greoi pe bolta cerului nostru. Coboară atent, cu mii de precauţiuni, ca un bătrîn în cîrje. Acum norii cei mici, par cochete pufuri cu care femeile îşi colorează în roşu obrajii. Norii cei mari care au rămas în urmă par însă uriaşe ciuperci ale unor explozii pline de flăcări. Oceanul liniştit, uşor încreţit, pare fundul unei căldări de aramă cu sclipiri roşiatice, aşa cum arată acestea după ce sînt bine frecate de ţărăncile noastre. Apoi norii se sting toţi, proiectîndu-se ca nişte cirezi cenuşii de bivoli peste un ciudat cîmp albastru nemărginit.

La apus, ca o inimă însîngerată, soarele a început să se înmoaie în ocean, pătîndu-i, colorîndu-i apele cu mari şuviţe de sînge.

Apoi razele de care a fost legat avionul nostru s-au rupt... Avionul se încordează, aleargă să le prindă, dar în zadar. Ele au dispărut, înecate la orizont în ocean, odată cu inima zilei care s-a scufundat. Sforile acestea de lumină, au fost rupte de către pămîntul care s-a smucit sub noi şi care ne-a tras înapoi, spre întuneric. De-acum, seara triumfătoare începe să ne învăluie. E ora douăzeci şi unu. Alergăm mereu înainte. Dar gonind aşa în neştire, noi ne depărtăm acum mereu de zonele pămîntului care merg spre dimineaţă. Mergem în calea regiunilor planetei unde noaptea de-abia a căzut, luăm noaptea mereu de la început.

Avea să fie noaptea cea mai lungă pe care am cunoscut-o. O noapte de şaisprezece ore. Iată consecinţa scurtei plăceri a acestei zile, a fugii noastre după soare, a violării scurgerii normale a eternului ciclu : noapte-zi.

E ora douăzeci şi două şi cinsprezece minute. Peste ocean e noapte adîncă. Cerul se vede mărit ca prin lupă. Stelele sînt ca boabele de porumb. Din cînd în cînd, la orizont fulgeră şi atunci apa oceanului se vede ca o platoşe de metal. Pe lîngă fereastra avionului trec nori lungi ce par acum peşti şi reptile uriaşe. Parcă sîntem în faţa unui ochi de batisferă cufundată în adîncul oceanului.

Avionul a străbătut noaptea trudnic, anevoios, parcă înfundîndu-se în cîlţi, împotmolindu-se în mlaştini. Abia pe la ora unsprezece (după aceeaşi oră a Bruxellului trebuind să fie plină zi) un ochi obosit s-a întredeschis sub geana orizontului, undeva în spatele avionului. Şi-a rotit încet privirea şi ne-a văzut. „Ei, părea că spune. Voi sînteţi ? Cei de-aseară ? Mai alergaţi după soare ? Noaptea aceasta v-a cuminţit ?" Ochiul acesta a rămas mult timp întredeschis, privindu-ne batjocoritor, printre pleoape, de la orizont. În faţă era tot negură adîncă. Apoi, îndurîndu-se de noi şi-a ridicat pleoapele şi o lumină sidefie, lividă, s-a răspîndit peste întinderile oceanului. Nimic nu vestea încă soarele.

Într-un tîrziu, la marginea oceanului au apărut limbi roşii de flăcări. „Iată — arde undeva" — mi-a venit să strig... Valuri de fum roşu se ridicau în aer, pluteau un timp, apoi răcindu-se se întindeau albastru pe ocean. Focul acesta s-a stins, dar soarele tot nu a apărut. Peste ocean plutea mult fum albastru.

Soarele nu reuşea, nu putea să se salte deasupra orizontului. Bătrînul fochist era, se vede treaba, obosit. Încerca să se ridice în coate, dar mădularele-i bătrîne, alunecau mereu. Atunci, opintindu-se odată cu curaj, legîndu-şi de coadă firavele raze de lumină, avionul nostru l-a tras afară deasupra pămîntului.

Acum, focul înăbuşit o clipă, izbucnea mai violent, mai mistuitor. Ardeau norii, oceanul, tot cerul. Peste tot numai flăcări, flăcări. Norii păreau corăbii aprinse ce pluteau besmetic pe apă. Apoi ceaţa de dimineaţă a oceanului mi-a furat spectacolul acesta fantastic, unic. Simţeam numai cum avionul trăgea după sine, legat fedeleş, soarele, cu mantia lui de lumină plină de sînge. La un moment dat, printr-o spărtură în ceaţă am văzut soarele cocoţat în vîrful unui nor uriaş ce părea un vulcan în erupţie. Prin văzduh curgeau dîre de sînge şi aveam un straniu sentiment că undeva în spaţiu, a fost comisă o groaznică crimă. Dar salutam soarele acesta ca pe un eliberator, după lunga noapte de 16 ore petrecută peste abisul deschis al oceanului. În zare se zărea o dungă subţire. Întocmai ca lui Columb, ne venea să strigăm : „pămînt". Întocmai ca Columb vedeam prima limbă de pămînt a Americii — Cuba — perla Antilelor. Călătoria de nouăsprezece ore peste ocean se terminase.

La întoarcere am părăsit New Yorkul la ora 20. De data aceasta însă n-am mai fugit de noapte, ci dimpotrivă, am luat-o pieptiş, am intrat în noapte cu îndrăzneală, cu 500 de kilometri pe oră. Şi am străbătut-o în numai cinci ore. La ora 2, cînd la New York viaţa de noapte a cabaretelor se consuma spasmodic, la fereastra avionului nostru băteau cu degete subţiri primele raze gălbui ale soarelui. A fost cea mai scurtă noapte pe care am cunoscut-o...

DUMITRU POPESCU

Panouri prefabricate cu ferestre montate

Lucrătorii de la uzina de panouri prefabricate din Malenovice-Gottwaldov, studiind posibilităţile de sporire a productivităţii muncii în construcţia de locuinţe, au ajuns la concluzia că geamurile pot fi montate chiar în procesul de fabricare a panourilor prefabricate. Aceasta permite realizarea unor importante economii, nemaifiind necesare transportul şi înmagazinarea ferestrelor pe şantier. De asemenea se elimină operaţiunea costisitoare şi dificilă a transportului geamurilor de la un etaj la altul.

Ideea a şi fost tradusă în viaţă de către constructorii blocului nr 14 de pe şantierul cartierului Bartoş din Gottwaldov. Primele experienţe au demonstrat că noua metodă contribuie la accelerarea ritmului construcţiilor.

OLIMPIADA ÎN ANTICHITATE

Peste o lună, în capitala Italiei, sportivii din 83 de ţări vor lua startul în cea de a XVII-a ediţie a Jocurilor Olimpice moderne. Istoria Olimpiadelor este însă mult mai veche. Ea începe în anul 776, înaintea erei noastre, cînd pe stadionul instalat la poalele muntelui Olimp, cei mai buni luptători elini s-au întrecut în prima probă olimpică : alergarea pe distanţa de 600 picioare (aproximativ 192 m.). Cîştigătorul alergării, Caribos Helianul, poate fi considerat drept primul campion olimpic.

Programul Olimpiadelor

Pînă în anul 724 î.e.n. participanţii la Olimpiade se întreceau la o singură probă : alergarea pe distanţa de 192 m. În acel an a fost introdusă o probă nouă : diaulos, care consta dintr-o alergare pe o distanţă dublă — 384,5 m. Întrucît nu existau piste circulare ca în prezent, atleţii parcurgeau într-un sens şi în celălalt întreaga lungime a pistei. În anul 720 î.e.n. a fost introdusă şi o probă de fond : dolihos, care avea aproximativ 4,5 km, apoi lupta şi pentatlonul (708 î.e.n.), lupta cu pumnii (688 î.e.n.) alergări cu care de luptă (680 î.e.n.), pancration (străbunul boxului de azi), alergări cu obstacole, alergări cu armele, iar pe vremea spartanilor alergări şi lupte între tineri. Multă vreme Jocurile Olimpice durau o singură zi. Mai tîrziu, odată cu introducerea unor probe noi, deoarece întrecerile durau pînă noaptea tîrziu ele au fost prelungite la trei zile. Începînd din anul 472 î.e.n. Olimpiadele se desfăşurau timp de cinci zile, după un program fix, acum luînd parte şi poeţi care-şi declamau operele şi oratori care ţineau cuvîntări solemne.

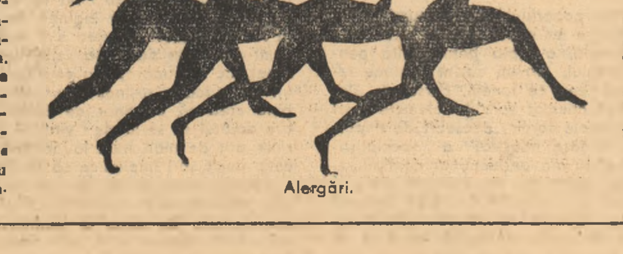

Alergări.

Un amănunt important este şi acela că pe timpul desfăşurării Jocurilor Olimpice încetau orice războaie pentru ca popoarele tuturor ţărilor să ia parte la această sărbătoare.

Participanţii

Pentru atleţii care doreau să ia parte la Jocurile Olimpice antice perioada de pregătire era la fel de grea şi îndelungată ca şi în prezent. În mod obligatoriu ei trebuiau să se antreneze timp de cel puţin 10 luni înaintea Olimpiadei, iar cu 30 de zile înaintea începerii Jocurilor trebuiau să vină pe stadionul de la poalele muntelui Olimp unde şi desăvîrşeau pregătirea şi duceau un regim de viaţă foarte sever. Întrucît toate cheltuielile de călătorie şi întreţinere trebuiau să fie suportate de participanţi, întotdeauna ei erau recrutaţi din rîndurile clasei avute.

Nu trebuie trecut cu vederea nici faptul că la Olimpiade era interzisă participarea sclavilor şi străinilor precum şi a femeilor care, sub pedeapsa cu moartea, nu aveau dreptul nici măcar să privească la desfăşurarea întrecerilor.

Rezultatele

Ţinînd seama de perioada în care s-au desfăşurat Olimpiadele antice este imposibil să fie cunoscute cu precizie rezultatele obţinute de participanţi. În probele de alergări istoricii antici menţionau numai numele cîştigătorilor. La aruncări, se pomeneşte de discobolul Fleghi, care, la antrenamente, arunca discul peste rîul Alfa avînd o lăţime de peste 50 m. Se ştie de asemenea că spartanul Eghion a sărit la lungime 16,66 m. Nu este însă vorba de proba de triplu salt, ci de suma a trei sărituri separate care dau media de 5,55 m. Un alt spartan, Hiposplen a cucerit de şase ori la rînd titlul de campion la lupte, ceea ce înseamnă că a fost cel mai bun luptător timp de 24 de ani, iar spartanul Hionis a fost de mai multe ori învingător la lupta cu pumnii.

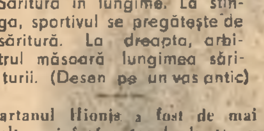

Săritura în lungime. La stînga, sportivul se pregăteşte de săritură. La dreapta, arbitrul măsoară lungimea săriturii. (Desen pe un vas antic)

Învingătorii Jocurilor Olimpice se bucurau de o deosebită preţuire în rîndurile concetăţenilor lor. Festivitatea de premiere avea loc în ultima zi a Olimpiadei în faţa templului lui Zeus.

Olimpiadele antice au jucat un rol de seamă în desăvîrşirea pregătirii fizice a tineretului. Ele erau mari sărbători populare puse sub semnul păcii.

I. BETEGAN

DE LA TINERI ADUNATE...

O „lovitură de pedeapsă" necesară

(transmisie sportivă)

La redacție ne-a sosit stenograma unui „original" meci, pe care o publicăm așa cum ne-a fost transmisă prin telefon.

„Dragi tovarăși, asistăm la un meci nemaiîntîlnit în istoria asociației sportive „Steaua Roșie" din orașul Breaza, raionul Cîmpina. Protagoniști: tovarășul Gusta Vasilescu, președintele asociației și sportivii din acea localitate. Meciul are mai multe reprize și se desfășoară pe diferite perioade.

Repriza I :

Tovarășul Gusta Vasilescu primește sarcinile de a fi președinte. Evită să spună că nu

are condiția fizică și... morală s-o rețină. O vreme face o cursă spectaculoasă. Se angajează, vorbește, promite, că va organiza secții pe fiecare ramură de sport. Promisiuni și nimic mai mult. La Breaza în afară de fotbal celelalte discipline sportive sînt inexistente. O vreme președintele studiază posibilitățile de a conduce numai echipa de fotbal. Studiază prea mult, prea încet și stopează activitatea sportivă, inclusiv a echipei de fotbal. U.C.F.S., raionul Cîmpina, îl cere să degajeze, să împingă înainte echipa. Președintele nu răspunde. Se mișcă prea moale. Situație critică. Execută cîteva fente. Nu-i reușesc. Sportivii încep să înțeleagă că președintele în loc să tragă înainte activitatea sportivă, trage... chilul. Amînă rezolvarea sarcinilor de pe o zi pe alta. Președintele susține că a fost cîndva un formidabil fundaș. Nu trebuie să aducă argumente. E crezut pe cuvînt. Dar de cîte ori a nevoie să rezolve problemele colectivului se dă la fund, adică găsește motive, pretexte și... pasează tîrziu, defectuos, sarcinile celorlalți membri din conducerea asociației.

Repriza II-a :

Jocul continuă. La fel de lent. Președintele încearcă o cursă pe extremă. Promite că va legitima doi tineri jucători talentați crescuți de echipă. Din păcate, driblează și cu această sarcină. Se plimbă de la Breaza la U.C.F.S. Cîmpina, amînă rezolvarea după o zi pe alta. La fel driblează defectuos și cu asigurarea condițiilor de transport a echipei. Din pricina asta, echipa pierde meciurile prin... neprezentare și ajunge în coada clasamentului raional. Cu ocazia meciului ce trebuia să-l susțină la Filipești Tîrg, președintele încearcă o nouă figură. Comunică sportivilor că meciul se amînă pentru o dată necunoscută. E prins în ofsaid. În palmaresul echipei se mai înscrie un meci pierdut prin neprezentare. Membrii echipei fac zid de apărare, îl critică aspru. Președintele se înfurie. Pornește în mare „trombă". Joacă individual și periculos. Cere U.C.F.S. Cîmpina să scoată echipa din campionatul raional. Se plînge că nu are în formație jucători talentați, vedete, „picioare de aur". Încearcă să lasă neregulamentar, prin metode nejuste, din situația dificilă în care a intrat. Situația rămîne însă neclară.

Rezultatul la sfîrșitul celei de a doua reprize : Prin concursul „binevoitorului" președinte al asociației sportive echipa de fotbal „Steaua Roșie"-Breaza e pe cale de dizolvare.

Repriza III-a (care, sperăm că va avea loc prin întrarea în „competiție" a U.C.F.S. raionul Cîmpina).

U.C.F.S. raionul Cîmpina analizează lipsa de activitate a președintelui asociației sportive în cauză. Constată greșelile, lipsurile sale în muncă și-i acordă „lovitura de pedeapsă" cuvenită.

Numai telefonul e „deranjat"?

— Alo ! Întreprinderea de transport București ? Aici întreprinderea de prefabricate „Progresul" !

— Da. Spuneți !

— Alo ! Comanda dumneavoastră a fost executată ! Se aude?

— Foarte bine, excelent !

— Alo, în curtea fabricii noastre vă așteaptă cele 17.000 de traverse de beton pentru tramvaie, comandate. Se aude ?

— Perfect. Mulțumim tovarăși, mulțumim...

— Comanda a fost executată la timp. De ce nu o ridicați ?...

- Nu-nțelegem nimic. Alo, ce spui tovarașe ? Vorbește mai tare

— Alo. I.T.B. ! Cele 17.000 de traverse ocupă spațiu, ne stînghesc procesul de producție.

— Of, frate, vorbește mai tare nu se-nțelege nimic !

— Tovarăși de săptămîni de zile vă tot chemăm să ridicați traversele. Ne ocupă spațiu productiv. Înțelegi ?

— Nu-nțeleg nimic ! E telefonul deranjat !

— Numai telefonul ?! E defect de fapt serviciul dumneavoastră de aprovizionare.

Cum convorbirea a fost curmată brusc am găsit necesar să comunicăm în scris pe această cale I.T.B., că are datoria să ridice cît mai urgent cele 17.000 de traverse care în afară de faptul că ne produc greutăți în muncă, datorită intemperiilor se deteriorează devenind cu timpul neutilizabile

„Reclamație"

Tovarășe redactor,

Nu de mult am citit o reclamă privind efectul tonificant al tabletelor Glutacid asupra sistemului nervos. Vă mărturisesc sincer că această reclamă a constituit pentru mine o adevărată rază de speranță. Mi-am zis : De acuma examenele nu mai sînt o problemă. În perioada învățăturii în asalt din preajma sesiunii consum o doză mare de tablete și gata memoria-mi poate acumula întregul volum de cunoștințe predat în cursul anului. În consecință, m-am aprovizionat cu un număr apreciabil de tablete. Vă declar deschis că din acea zi mi s-a ridicat o piatră grea de pe inimă. Cînd colegele de an mă îndemnau: „Nu mai lipsi de la cursuri, pregătește-te din timp pentru examene !", surîdeam increzătoare. Fără să le încredințez taina le șopteam arătînd cu mîna spre poșetă în care păstram tabletele dătătoare de memorie.

— Nu-i nimic, am examenele ca și luate!

Pe urmă, cu pași sprinteni, mă îndreptam spre bulevard, cinematograf, săli de dans, sau spre cine știe ce alt loc unde te poți distra de minune.

Cumplită dezamăgire mă așteapta!

Rezultatele nemulțumitoare obținute în sesiune, un examen pierdut, și altul amînat pentru toamnă, mi-a demonstrat concludent că tabletele în cauză nu corespund cali-

tăților înserate în reclama citată. Pentru aceasta fac prezenta reclamație însoțită de rugămintea de a-mi recomanda un alt medicament dătător de memorie care să-mi garanteze reușita examenelor.

Cu stimă,
IOANA GRIGORESCU
studentă, nevoită să petreacă vacanța de vară în tovărășia... cursurilor

N.R — Împotriva rezultatelor slabe la învățătură există un remediu simplu și eficace : studiu silnic, asiduu. Remediu pe care sperăm că-l va folosi și studenta Zoe Stavăr din anul II al Facultății de filologie București.

Ea va trebui să înțeleagă că între pățania autoarei „reclamației" și „experiența" sa din acest an universitar există multe asemănări.

D. PAUL

după scrisorile trimise de Ion Fieraru — muncitor betonist, Matei Stănciosia — învățător, Ioana Rădulescu — studentă.

M-am mai îngrășat puțin ?

Foto : P. POP

Maistrul

(Urmare din pag. I-a)

Uite, de pildă, secția strungărie. Aveam la un moment dat o situație grea atît pentru uzină cît și pentru tinerii de acolo. Veniseră din școală tineri care nu erau prea familiarizați cu specificul locului de muncă. Mai rău era însă faptul că unii dintre ei erau cam indisciplinați. Maistrul Nicolae Constantin s-a apropiat cu grijă de fiecare în parte.

În același timp însă ori de cîte ori observa că vreun tînăr e indisciplinat, nu-i trecea cu vederea. Așa a procedat cu Marin Cioc, de pildă. Acesta, datorită slabei sale calificări profesionale, dădea rebuturi, piese de slabă calitate, dar nici nu făcea nimic pentru a lucra mai bine. Maistrul Nicolae Constantin l-a luat într-o bună zi de o parte și a discutat temeinic cu el. I-a arătat răspicat că munca lui trage înapoi munca întregii secții, că face de rușine întregul colectiv și a cerut pentru îndreptare ajutorul celorlalți tineri. Măsura aceasta a dat roade. Acum, datorită atitudinii exigente a maistrului și ajutorului său, Marin Cioc a devenit unul dintre muncitorii cei mai buni ai secției.

Partidul și guvernul acordă o deosebită atenție învățămîntului seral și fără frecvență al muncitorilor. Și asta pentru că învățămîntul seral și fără frecvență îi ajută pe tinerii muncitori să dobîndească o înaltă calificare profesională, să-și însușească un înalt nivel de cultură generală. Mulți maiștri din uzina noastră au înțeles în mod profund aceasta și ca urmare se ocupă îndeaproape de îndrumarea tinerilor muncitori spre școala serală.

La secția strungărie lucrează și maistrul Vițelaru Octav. Mulți tineri din secția aceasta urmează acum cursurile școlii serale și datorită îndrumărilor și sfaturilor lui. Deși fire curioasă, dornică să știe cît mai multe, pasionat după tehnică, tînărul strungar Aurel Pleșoianu nu se ocupa în mod organizat și sistematic de ridicarea nivelului său de cultură generală. Maistrul a stat de vorbă cu el, i-a arătat avantajele școlii serale, ale învățăturii permanente și organizate.

E nevoie ca toți maiștrii din uzina noastră să se ocupe îndeaproape de pregătirea tinerilor muncitori. Bine ar fi astfel dacă și în secția a treia construcții-montaj, maiștrii s-ar ocupa mai mult de ridicarea calificării profesionale a tinerilor. Bunăoară, maistrul Stelian Cocoru, precum și alții din această secție, se mulțumesc doar cu cunoștințele pe care le-au căpătat tinerii în școala profesională, fără să se mai ocupe de specializarea lor. Din această cauză aici mai avem tineri ca Dobre Marin, Stanciu Vasile și alții care încă nu cunosc desenul tehnic la nivelul cerințelor de astăzi, din care cauză dau lucru de calitate necorespunzătoare.

Elanul și hotărîrea cu care se avîntă în muncă tînăra generație pentru traducerea în viață a mărețelor obiective stabilite de partid, pentru dezvoltarea economiei naționale în următorii 6 ani, cer ca uzina noastră să instruiască în permanență și cît mai bine pe tinerii muncitori, pentru a fi capabili să construiască utilaje de construcție și rutiere la nivelul tehnicii moderne. De fapt, problema aceasta a ridicării calificării profesionale a tinerilor muncitori, a pregătirii lor la nivelul tehnicii noi cu care este și va fi înzestrată în continuare uzina noastră, a pregătirii lor la nivelul sarcinilor mari care stau în fața uzinei, este una dintre preocupările importante ale colectivului nostru. În lumina noilor sarcini, rolul maistrului crește necontenit. Maistrul devine un adevărat pilon pe care se sprijină înaintarea tinerilor spre o înaltă calificare profesională pentru a fi capabili să sporească productivitatea muncii și să dea produse de cea mai înaltă calitate.

În uzina noastră lucrează aproape 20 de maiștri ; un detașament puternic de specialiști cu o temeinică pregătire tehnico-profesională. Ei trebuie să-și sporească și mai mult eforturile pentru a ajuta tînăra generație de muncitori să se pregătească, să fie la înălțimea sarcinilor care le stau în față.

În același timp, maistrul are datoria să se apropie cu căldură părintească de tineri, să-i îndrume, să-i sfătuiască cum să se comporte în familie, în societate, într-un cuvînt în viață.

Relațiile pe care le are maistrul cu tinerii presupune un respect reciproc, o înaltă disciplină. Tinerii trebuie să-i respecte pe maiștri, să învețe de la ei, să le urmeze exemplul de înaltă conștiinciozitate muncitorească, să tindă să se ridice la nivelul lor de calificare. Și în această privință cred că un rol important în ceea ce privește educarea tinerilor revine organizației U.T.M. Aceasta ar trebui să cultive, să sădească puternic în sufletul tinerilor respectul și dragostea față de maiștri, îndrumătorii și profesorii lor în producție cei mai apropiați și permanenți.

Pe strada Cuza Vodă din Iași a fost dat de curînd în folosință un nou bloc cu 52 apartamente.

Telegrame

Tovarășii Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri al R.P. Romîne, Ion Gheorghe Maurer, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, și Avram Bunaciu, ministrul Afacerilor Externe al R.P. Romîne, au trimis telegrame de felicitări tovarășilor Antonin Novotny, președintele Republicii Socialiste Cehoslovace, Viliam Siroky, președintele guvernului Republicii Socialiste Cehoslovace, și Vaclav David, ministrul Afacerilor Externe al Republicii Socialiste Cehoslovace, cu prilejul adoptării noii constituții a Republicii Socialiste Cehoslovace și a numirii lor în aceste funcții.

În telegrame sînt adresate urări de noi succese pentru continua înflorire și prosperitate a Republicii Socialiste Cehoslovace, pentru desăvîrșirea construcției socialiste, pentru întărirea și adîncirea continuă a tradiționalelor relații de prietenie și colaborare prietenească statornicite între țările noastre socialiste, pentru triumful cauzei păcii și socialismului în lume.

★ ★

Tovarășul Avram Bunaciu, ministrul Afacerilor Externe al R.P. Romîne, a trimis o telegramă de felicitare tovarășului Fam Van Dong, prim-ministru și ministrul Afacerilor Externe al Republicii Democrate Vietnam, cu prilejul numirii lui în această funcție.

Plecarea din Capitală a vicepreședintelui P. C. din S. U. A.

Simbătă dimineața a părăsit Capitala tovarășa Elisabeth Flynn, vicepreședinte al Partidului Comunist din Statele Unite ale Americii, care a participat la lucrările celui de-al III-lea Congres al P.M.R.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, delegatul Partidului Comunist din Statele Unite ale Americii a fost condus de tovarășii Constanța Crăciun, Gh. Gaston Marin, Ghizela Vass, membri ai C.C. al P.M.R., Eugen Alexe, membru supleant al C.C. al P.M.R., de activiști de partid.

Semnarea Acordului comercial și de plăți între Republica Populară Romînă și Republica Socialistă Cehoslovacă pe perioada 1961-1965

La 16 iulie 1960 s-au încheiat cu succes la București tratativele privind Acordul comercial și de plăți pentru perioada 1961—1965 între Republica Populară Romînă și Republica Socialistă Cehoslovacă.

Acordul semnat formează baza unui schimb lărgit de mărfuri și este expresia dezvoltării colaborării economice dintre cele două țări. În comparație cu perioada 1956—1960, noul acord prevede pentru anii 1961—1965 o creștere a schimburilor de peste două ori, ceea ce exprimă dezvoltarea economiilor celor două țări și întărirea continuă a relațiilor economice dintre ele.

Tratativele au decurs într-o atmosferă de înțelegere reciprocă și prietenie.

Republica Populară Romînă va exporta în Republica Socialistă Cehoslovacă, utilaje pentru fabrici de ciment, utilaje petrolifere, mașini unelte, motoare electrice, transformatori, poduri rulante, excavatoare, rulouri compresoare, remorci basculante, produse petrolifere, produse sodice, cauciuc sintetic, negru de fum și alte produse chimice, produse lemnoase (cherestea de fag, plăci fibrolemnoase, parchete etc), carne și produse din carne, fructe și legume, vin și alte produse de larg consum.

Republica Socialistă Cehoslovacă va exporta în Republica Populară Romînă : utilaje energetice, chimice, miniere, utilaje pentru industria materialelor de construcții, pentru prelucrarea lemnului, pentru industria alimentară, pentru industria ușoară, utilaje portuare, materiale și echipamente pentru telecomunicații, autocamioane, cărbuni cocsificabili, cocs, materiale refractare, laminate de oțel, țevi de oțel, produse chimice, celofibră și diverse bunuri de larg consum.

În cadrul schimburilor de mărfuri un loc important îl ocupă exportul de produse ale unor uzine care se construiesc în Republica Populară Romînă, pe baza livrărilor de mașini și utilaje din Republica Socialistă Cehoslovacă (energie electrică, celuloză și produse ale valorificării superioare a lemnului).

Din partea romînă acordul a fost semnat de tov. Gogu Rădulescu, ministrul Comerțului.

Din partea cehoslovacă acordul a fost semnat de tovarășul Frantisek Krajcir, ministrul Comerțului Exterior.

La semnare au fost de față tovarășii Eduard Mezincescu, adjunct al ministrului Afacerilor Externe, Ana Toma și Valentin Steriopol, adjuncți ai ministrului Comerțului, Nicolae Anghel și Victor Ionescu, secretari generali ai Ministerului Comerțului, membrii delegațiilor guvernamentale ale Republicii Populare Romîne și Republicii Socialiste Cehoslovace, funcționari superiori din Ministerul Comerțului, precum și directorii unor întreprinderi romînești de comerț exterior.

A fost de asemenea de față Ivan Rohal Ilkiv, ambasadorul Republicii Socialiste Cehoslovace la București, și alți membri ai ambasadei

Decorarea scriitorului Alexandru Philippide

Printr-un decret al Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne, tovarășului Alexandru Philippide, membru corespondent al Academiei Republicii Populare Romîne, i-a fost conferit „Ordinul Muncii" clasa a II-a pentru merite deosebite în domeniul literaturii.

„Cursa Scînteii"

Ciclistul dinamovist Ludovic Zanoni este noul lider al „Cursei Scînteii", după disputarea etapei a III-a în cursul căreia concurenții au traversat Carpații, peste urcușul de la Bran, pe o șosea în mare parte neasfaltată.

Startul în etapa a treia s-a dat din satul Dragoslavele, din apropiere de Cîmpulung Muscel.

Clasamentul general : 1. L. Zanoni (Dinamo) 8 h 22'42" ; 2. N. Nicolescu (C.C.A.) la 45" ; 3. G. Moiceanu (Dinamo) la 2'12" ; 4. I. Cosma (Dinamo) la 2'18" ; 5. I. Stoica (C.C.A.) la 2'27" ; 6. W. Ziegler (Dinamo) la 2'45" ; 7. M. Kamer (Orașul Stalin) la 2'45" ; 8. A. Șelaru (Dinamo) la 5'02" ; 9. C. Moiceanu (Victoria) la 5'17" ; 10. I. Braharu (C.C.A.) la 6'12".

Astăzi se desfășoară ultima etapă : Orașul Stalin — București (170 km.).

INFORMAȚII

Printr-un decret al Prezidiului Marii Adunări Naționale tov. Nicolae Guină a fost numit în calitate de ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Romîne în U.R.S.S., în locul tov. Mihai Dalea, care a primit o altă însărcinare.

★

Simbătă seara, grupul de studenți irakieni, care învață în institutele de învățămînt superior din Capitală, a organizat la Casa de cultură a studenților „Grigore Preoteasa" o manifestare cu ocazia celei de a doua aniversări a proclamării Republicii Irak.

★

Ambasada Republicii Democrate Germane în Republica Populară Romînă anunță cu profundă durere încetarea din viață la 13 iulie 1960 a dr. Hans Loch, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Democrate Germane, președinte al Comitetului pentru Unitatea Germaniei și președinte al Partidului Liberal-Democrat din Germania.

Condoleanțele se primesc marți, 19 iulie 1960, între orele 10,00-15,00 la sediul Ambasadei Republicii Democrate Germane din București, str. Dumbrava Roșie nr. 6.

La stropitul viei în G.A.S. „Scînteia" din raionul Negrești, regiunea Iași.

Foto : AGERPRES

ANCHETA NOASTRĂ

(Urmare din pag. I-a)

cîștigat noi. Se vede treaba însă că n-am înțeles că cinstea ce ni se făcea era totodată și o mare obligație pentru noi. Drept urmare n-am mai muncit așa cum se cuvine, ba am dat și rebuturi.

Ce se întîmplase ? Atît eu cît și alte tovarășe din brigadă ne-am culcat cum se spune „pe lauri" ne-am lăsat cuprinse de automulțumire și îngîmfare. La prima vedere lucrurile nu par atît de grave. Să ne gîndim însă ce s-ar întîmpla dacă această automulțumire ar cuprinde întreaga viață a unui tînăr ! Iată de ce sînt hotărîtă să rup cu orice manifestare de acest fel. Cum ? Printr-o luptă permanentă cu mine însumi, prin combaterea unor asemenea tendințe la oricare dintre membrii brigăzii.

GRIGORE DUDĂU — ajustor :

„Oamenii trag spre fericire ca florile spre lumină" spune un proverb. E lucrul cel mai firesc cu putință din lume. Sensul luptei pe care oamenii muncii, conduși de partid, o desfășoară pe frontul construcției socialismului e acesta. Am convingerea că generațiile viitoare ne vor invidia pe noi, cei care trăim aceste zile. A fi la înălțimea acestor ani e nu numai o chestiune de mindrie, ci și de datorie personală, ca ostaș de rînd ce ești pe acest front uriaș al luptei pentru fericirea poporului muncitor. Vreau să merit cinstea de a mă mîndri mai tîrziu că am trăit în acești ani și de aceea lupt să nu rămîn cu nimic în urma vieții. Iată, uzina mi-a dat posibilitatea să urmez școala medie. Mă pregătesc acum pentru învățămîntul superior. Uzina m-a propus pentru facultatea de mecanică, unde vol merge la toamnă. Vreau să devin inginer nu pentru a-mi implini o ambiție personală ci pentru că înțeleg că e nevoie din an în an tot mai mult de oameni cu o înaltă calificare.

Vreau să urmez în viață modelul comuniștilor. Vreau să-l urmez pentru că eu însumi visez să ajung oameni ori — adică un om adevărat. Și nu există pe lume un om mai întreg, mai minunat, mai frumos sufletește decît comunistul. Tînăr fiind, mi-a rămas în suflet pentru totdeauna chipul neuitat al lui Pavel Korceaghin. Acest om de oțel a trăit o viață scurtă, dar a trăit ! El a ars continuu ca o flacără, a ars pentru cauza revoluției, a partidului comunist. Un asemenea chip de om, de comunist, îți dă parcă aripi în viață.

Cel mai rușinos lucru la un tînăr din societatea noastră mi se pare fuga după un trai „ușor", după o muncă ce nu cere frămîntare, gîndire și voință. Așa este la noi în uzină, Leoampă Ion. E tînăr dar nu vezi la el tinerețea, așa cum trebuie înțeleasă ea. Umblă prin uzină de parcă ar avea 80 de ani. Se spune că sub pașii leneșului și pietrele mucezesc. Adevărat. Numai că la Leoampă nu-i vorba de pietre, ci de piesele pe care trebuie să le lucreze. Unui asemenea om, noi, colectivul, sîntem datori să luptăm să-i redăm chipul de adevărat tînăr, să-l trezim la viață.

CREȚU GHERASE — electrician :

„Fă-ți un bilanț al fiecărei zile din viața ta tînără, analizează-ți atitudinile, concepțiile, purtarea și vezi cum decurge viața ta în ansamblul societății și ce trebuie să faci să înlături tot ceea ce e rău la tine, ceea ce-ți împiedică dezvoltarea" — spre aceasta m-am simțit îndemnat încercînd să răspund la prima întrebare a anchetei. Făcîndu-mi un asemenea bilanț, eu, personal, pot spune că mai am multe de făcut ca să fiu într-adevăr la înălțimea vremurilor noastre. Bineînțeles că am și realizări cu care mă mîndresc. Așa, de pildă, mi-am făcut o pasiune din a studia cărți tehnice. Ele mă ajută să mă apropii tot mai mult de înțelegerea cerințelor noi pe care le pune uzina noastră în fața tinerilor muncitori. În același timp sînt elev în clasa a IX-a a școlii medii. Dar aș fi putut ca în momentul de față să am această școală absolvită. Și cînd spun aceasta mă gîndesc că a fi un om pe măsura epocii minunate în care trăim, trebuie să lupți cu tenacitate ca nici o zi din viață să nu fie pierdută, să crești nu în spiritul comodității, ci al clocotului și frămîntării creatoare, într-un cuvînt să ai o voință de fier. Mie însă mi-a lipsit o vreme voința. Îmi plăcea să las vremea să treacă pe lîngă mine, așa cum trece trenul pe lîngă pomi. Dar sînt hotărît să recuperez cît mai repede timpul pierdut. Vreau ca peste 3 ani să fiu student la electrotehnică.

Eroul meu preferat este Meresiev din romanul „Povestea unui om adevărat". După cum se știe Meresiev e nu numai un erou de roman ci chiar un Erou al Uniunii Sovietice. M-au impresionat mult tenacitatea, stăruința lucidă, tăria lui morală de neînfrînt. Sînt trăsături care corespund cel mai bine vieții noastre de azi și de care eu tînd mereu să mă apropii, să mi le însușesc.

Consider rușinos la un tînăr egoismul, dorința de a face totul pentru ca să-ți fie numai ție bine. Am citit undeva că egoismul e ca și vîntul care usucă pe unde bate. Așa este. Egoismul usucă inima omului. De aceea, personal duc o luptă aprigă cu mine însumi pentru a eliminа orice urmă de egoism, ajutîndu-i totodată și pe alți tovarăși să se scuture de această urîtă apucătură moștenită de la trecut.

MARIN GHEORGHE — lăcătuș-mecanic :

Un drum mare și luminos se așterne larg înaintea noastră, a tinerilor muncitori. Dacă n-ar exista acest drum pe care ne conduce partidul n-ar exista nici visele noastre.

Am douăzeci de ani și o viață întreagă înainte. Mi-am pus în gînd ca nici o zi să nu-mi treacă goală, săracă, fără o activitate folositoare. Sînt absolvent al școlii profesionale, dar asta nu înseamnă că am încheiat cu învățătura. Dimpotrivă mă socotesc abia la începutul ei. Acum sînt elev la școala medie în clasa a X-a. Mărturisesc marea mea dorință : vreau să ajung inginer, adică un om cu o calificare și mai înaltă și de care patria are nevoie. Nu depinde decît de energia și hotărîrea pe care trebuie să le închin acestui scop și dorința îmi va fi îndeplinită.

Ce model mi-am ales în viață ? Socotesc că pentru un tînăr înaintat al zilelor noastre, pentru un utemist, unicul model de viață, cel mai apropiat și drag este chipul comunistului. Către un asemenea tip de om te simți prin mii de fire atras spre a-l urma. Iată, pe mine m-au impresionat de pildă asemenea tipuri de muncitori comuniști ca cei descriși de scriitorul sovietic Kocetov în romanul său „Neamul Jurbinilor". În această carte trăiesc niște oameni care m-au impresionat prin dragostea lor față de uzină, răspunderea lor pentru onoarea titlului de muncitor, lupta lor dîrză pentru progresul uzinei în care muncesc.

Ce socotesc a fi cel mai rușinos în comportarea unui tînăr ? Păi ce ar putea fi mai rușinos decît fuga de carte, acum cînd cartea este la îndemîna oricui ? Chiar la noi în uzină mai sînt tineri care, cînd aud de carte, o ocolesc, hoinărind prin oraș. În loc să folosească timpul liber învățînd, studiind. După mine acești tineri se sărăcesc singuri, se lipsesc singuri de o mare bogăție — bogăția spirituală — pe care niciodată n-o poți acumula mai bine ca în anii tinereții. Nu-i pot înțelege. Cîteodată îmi vine să mă duc la ei și să-i scutur bine. Dar știu că trebuie să arăt fiecăruia pe îndelete, cu înțelegere și răbdare ce comori îl așteaptă în paginile cărților noastre.

ZIARUL „SCÎNTEIA TINERETULUI" INVITĂ CITITORII SĂI SĂ TRIMITĂ PE ADRESA REDACȚIEI RĂSPUNSURILE LOR LA ÎNTREBĂRILE DE MAI SUS.

Incheierea lucrărilor Plenarei C. C. al P. C. U. S.

MOSCOVA 16 (Agerpres). — TASS transmite: La 16 iulie şi-a încheiat lucrările Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, care s-a deschis la 13 iulie.

Plenara a ascultat şi discutat rapoartele asupra modului cum se îndeplinesc hotărîrile Congresului al XXI-lea al P.C.U.S. cu privire la dezvoltarea industriei, transporturilor şi introducerea în producţie a celor mai noi cuceriri ale ştiinţei şi tehnicii. În această problemă a fost adoptată în unanimitate o hotărîre.

În legătură cu alegerea lui Leonid Brejnev, membru al Prezidiului C.C. al P.C.U.S., în funcţia de preşedinte al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., el a fost eliberat din funcţia de secretar al C.C. al P.C.U.S.

Plenara a eliberat la cererea lui pe Kliment Voroşilov din funcţia de membru al Prezidiului C.C. al P.C.U.S.

Plenara a ascultat raportul lui Frol Kozlov, secretar al C.C. al P.C.U.S. cu privire la rezultatele întîlnirii de la Bucureşti a reprezentanţilor partidelor fraţeşti. Plenara a aprobat întrutotul activitatea C.C. al P.C.U.S. la această întîlnire şi a adoptat o hotărîre corespunzătoare.

Poporul sovietic păşeşte ferm pe drumul construcţiei comuniste

— Hotărîrea Plenarei C. C. al P. C. U. S. —

MOSCOVA 16 (Agerpres). — TASS transmite: **La 16 iulie ziarul „Pravda" a publicat în ediţia sa de seară Hotărîrea Plenarei C.C. al P.C.U.S. asupra modului cum se îndeplinesc hotărîrile Congresului al XXI-lea al P.C.U.S. cu privire la dezvoltarea industriei, transporturilor şi introducerea în producţie a celor mai noi cuceriri ale ştiinţei şi tehnicii.**

Hotărîrea a fost adoptată în unanimitate la 15 iulie.

Poporul sovietic, se spune în hotărîre, traduce cu succes în viaţă hotărîrile istorice ale Congreselor XX şi XXI ale P.C.U.S. cu privire la crearea bazei tehnice materiale a comunismului în Uniunea Sovietică. Perioada de un an şi jumătate care a trecut s-a caracterizat prin noi cuceriri mărete ale ştiinţei şi tehnicii sovietice. Realizările în cercetarea spaţiului cosmic, în folosirea energiei atomice în scopuri paşnice, în construcţia de rachete, în radioelectronică şi în alte ramuri ale cunoaşterii au permis Uniunii Sovietice să se situeze pe un loc de frunte în ştiinţa universală.

Dezvoltarea economiei Uniunii Sovietice, se subliniază în hotărîre, întăreşte şi mai mult puterea U.R.S.S. şi a întregului lagăr mondial socialist, poziţiile acestuia în lupta pentru pace în lumea întreagă, pentru coexistenţa paşnică a statelor cu orînduiri social economice diferite. Evoluţia relaţiilor internaţionale confirmă întrutotul justeţea concluziilor Congreselor XX şi XXI ale P.C.U.S. cu privire la faptul că în prezent, cînd există puternicul lagăr socialist, există posibilitatea de a se preîntîmpina războiul.

Viaţa, se subliniază în hotărîre, demonstrează că dacă toate popoarele vor da dovadă de vigilenţă faţă de uneltirile agresorilor, vor lupta şi mai activ şi perseverent împotriva cursei înarmărilor, pentru dezarmare generală şi totală, pentru încetarea experimentării şi interzicerea armelor atomice, omenirea poate fi salvată de grozăviile războiului, iar cauza păcii generale poate fi întărită.

Realizările istorice ale Uniunii Sovietice în construcţia comunistă, se subliniază în hotărîre, demonstrează grăitor că poporul sovietic, înarmat cu măreaţa învăţătură marxist leninistă, păşeşte pe un drum just înainte — spre victoria comunismului.

În hotărîre sînt citate cifre care ilustrează succesele remarcabile obţinute de poporul sovietic în anul 1959 şi primele şase luni ale anului curent.

În hotărîrea Plenarei C.C. al P.C.U.S. se subliniază că realizările în domeniul progresului tehnic nu trebuie să abată atenţia de la înlăturarea lipsurilor. Hotărîrea subliniază că problema fundamentală a actualului septenal — cîştigul maxim de timp în întrecerea economică paşnică a socialismului cu capitalismul — poate fi rezolvată numai prin sporirea pe toate căile a ritmului progresului tehnic, şi pe această bază, prin creşterea productivităţii muncii.

Pentru a soluţiona cu succes această sarcină trebuie să se pună în valoare toate rezervele şi posibilităţile de care dispune economia sovietică.

În hotărîre se atrage atenţia asupra faptului că creşterea rapidă şi neabătută a productivităţii muncii, ritmul înalt al acumulărilor socialiste sînt o condiţie hotărîtoare pentru accelerarea mersului înainte al U.R.S.S., pentru avîntul continuu al economiei naţionale şi ridicarea nivelului de trai al poporului sovietic.

Hotărîrea Plenarei C.C. al P.C.U.S. prevede măsuri concrete pentru lărgirea pe toate căile a producţiei bunurilor de larg consum în vederea satisfacerii mai depline a cerinţelor mereu crescînde ale oamenilor sovietici.

Plenara Comitetului Central al P.C.U.S. a cerut organizaţiilor de partid, tuturor comuniştilor, muncitorilor, inginerilor, tehnicienilor şi funcţionarilor să-şi ridice şi mai mult iniţiativa creatoare în lupta pentru accelerarea continuă a progresului tehnic, pentru îndeplinirea înainte de termen a sarcinilor planului septenal.

Rezoluţia cu privire la rezultatele întîlnirii de la Bucureşti a reprezentanţilor partidelor comuniste şi muncitoreşti din ţările socialiste

MOSCOVA 16 (Agerpres). — TASS transmite Rezoluţia cu privire la rezultatele întîlnirii de la Bucureşti a reprezentanţilor partidelor comuniste şi muncitoreşti din ţările socialiste.

După ce a ascultat raportul tovarăşului F. R. Kozlov, cu privire la rezultatele întîlnirii de la Bucureşti a reprezentanţilor partidelor comuniste şi muncitoreşti din ţările socialiste, Plenara C.C. al P.C.U.S. aprobă întru totul linia politică şi activitatea la această întîlnire a delegaţiei P.C.U.S. în frunte cu tovarăşul N. S. Hruşciov, precum şi comunicatul întîlnirii.

Întîlnirea a permis reprezentanţilor partidelor comuniste şi muncitoreşti de a face un schimb de păreri asupra problemelor actuale ale situaţiei internaţionale actuale şi asupra sarcinilor ce decurg din această situaţie pentru mişcarea comunistă mondială. Întîlnirea a confirmat cu o nouă forţă că partidele comuniste şi muncitoreşti sprijină în unanimitate concluziile Congresului al XX-lea şi al XXI-lea ale P.C.U.S., care au exercitat o uriaşă înrîurire asupra situaţiei internaţionale în interesul păcii şi socialismului, principiile Declaraţiei şi Manifestului Păcii, adoptate la consfătuirile partidelor fraţeşti care au avut loc la Moscova în toamna anului 1957.

Poziţia unanimă a partidelor comuniste şi muncitoreşti în problemele de cea mai mare importanţă ale situaţiei actuale constituie o nouă dovadă a fidelităţii mişcării comuniste internaţionale faţă de marxism-leninism, a hotărîrii tuturor partidelor fraţeşti de a întări şi pe viitor coeziunea lagărului mondial socialist, de a păzi ca lumina ochilor unitatea mişcării comuniste internaţionale. Partidele comuniste şi muncitoreşti şi-au reafirmat hotărîrea de a da o ripostă abaterilor revizioniste, dogmatice şi sectariste stîngiste de la învăţătura marxist-leninistă, manifestărilor unor tendinţe ingust-naţionaliste, de a dezvolta în mod creator marxism-leninismul şi de a-l aplica cu pricepere în practică.

Comitetul Central al P.C.U.S. reafirmă ataşamentul faţă de principiile Declaraţiei şi Manifestului Păcii care constituie Carta mişcării comuniste şi muncitoreşti contemporane, programul luptei ei pentru pace, democraţie şi socialism.

Toate concluziile Declaraţiei şi Manifestului Păcii au fost confirmate de evoluţia evenimentelor internaţionale, de dezvoltarea ţărilor sistemului mondial socialist şi îşi păstrează pe de-a-ntregul valabilitatea.

În actuala situaţie sînt de o însemnătate deosebită pentru lupta cu succes a popoarelor pentru pace, democraţie şi socialism tezele marxist-leniniste ale Declaraţiei cu privire la caracterul epocii noastre, la posibilitatea coexistenţei paşnice a statelor cu orînduiri sociale diferite şi a preîntîmpinării războaielor, cu privire la necesitatea de a se ţine mereu trează vigilenţa popoarelor faţă de pericolul de război, întrucît în condiţiile existenţei imperialismului se menţine terenul pentru războaie agresive, cu privire la formele de trecere a diferitelor ţări de la capitalism la socialism.

Ca rezultat al realizărilor de însemnătate istorică ale Uniunii Sovietice, care a păşit în perioada construcţiei desfăşurate a comunismului şi al creşterii puterii întregului sistem mondial-socialist, al luptei consecvente a U.R.S.S. şi a celorlalte ţări socialiste pentru pace şi prietenia popoarelor, împotriva forţelor agresive, imperialiste, al succeselor mişcării muncitoreşti, comuniste şi mişcării naţionale de eliberare, poziţiile socialismului devin din ce în ce mai tranşante, poziţiile imperialismului slăbesc tot mai mult, pretutindeni cresc şi îşi intensifică activitatea forţele păcii, democraţiei şi socialismului.

Comitetul Central al P.C.U.S. consideră că în condiţiile cînd cercurile imperialiste agresive din ţările capitaliste şi, în primul rînd, din S.U.A., nesocotind voinţa popoarelor se straduiesc să împiedice destinderea încordării internaţionale şi îşi intensifică activitatea subversivă împotriva cauzei păcii, cînd imperialiştii americani au torpilat conferinţa la nivel înalt, partidul comunist şi guvernul Uniunii Sovietice trebuie şi pe viitor să demaşte neîncetat toate maşinaţiunile şi planurile agresive ale imperialiştilor, să ascută vigilenţa popoarelor, să întărească puterea şi să perfecţioneze apărarea ţării noastre, să promoveze ferm şi consecvent politica leninistă de coexistenţă paşnică a statelor cu orînduiri sociale diferite, urmărind reglementarea problemelor internaţionale litigioase pe cale paşnică.

Comitetul Central al P.C.U.S. îşi exprimă solidaritatea deplină cu declaraţia partidelor comuniste şi muncitoreşti care au participat la întîlnirea de la Bucureşti, că lupta pentru pace rămîne sarcina primordială a mişcării comuniste. În zilele noastre îşi menţine pe deplin valabilitatea teza Manifestului Păcii care spune că „acum este posibil să se bareze calea războiului, să se menţină pacea".

Principala condiţie pentru izbăvirea omenirii de războaiele distrugătoare o constituie întărirea lagărului mondial socialist, mobilizarea tuturor popoarelor la lupta pentru pace. Sistemul mondial al socialismului, care creşte şi se întăreşte, exercită o înrîurire din ce în ce mai mare asupra evoluţiei mondiale în favoarea păcii şi socialismului, este un bastion neclintit al păcii, progresului şi libertăţii popoarelor.

Partidul Comunist al Uniunii Sovietice consideră de datoria sa să ducă o luptă neîncetată pentru întărirea unităţii şi coeziunii lagărului socialist şi a întregii mişcări comuniste pe baza principiilor marxism-leninismului şi internaţionalismului proletar.

Lupta hotărîtă a partidelor comuniste pentru puritatea învăţăturii marxist-leniniste, împotriva revizionismului, dogmatismului şi sectarismului a contribuit la continua unire a mişcării comuniste mondiale, la întărirea rîndurilor ei şi la curăţirea acestora de elemente oportuniste. Rezolvarea cu succes a sarcinilor ce stau în faţa partidelor comuniste şi muncitoreşti necesită şi de acum înainte să se ducă lupta împotriva revizionismului, dogmatismului şi sectarismului care sînt în contradicţie cu caracterul creator al marxism-leninismului şi împiedică mobilizarea tuturor forţelor lagărului socialist, ale mişcării muncitoreşti revoluţionare şi ale mişcării de eliberare la lupta pentru pace şi socialism, împotriva imperialismului.

Partidul Comunist al Uniunii Sovietice şi pe viitor va conduce neabătut poporul nostru înainte, pe calea leninistă a luptei neobosite pentru victoria comunismului în ţara noastră, pentru pace în întreaga lume, pentru întărirea continuă a sistemului mondial socialist, a unităţii fraţeşti şi coeziunii mişcării comuniste internaţionale, pentru triumful marxism-leninismului.

Guvernul U.R.S.S. acordă ajutor în alimente Republicii Congo

— Scrisoarea lui N. S. Hruşciov adresată lui P. Lumumba —

MOSCOVA 16 (Agerpres). — TASS transmite: Guvernul sovietic a hotărît să acorde neîntîrziat ajutor în alimente Republicii Congo şi a adus acest lucru la cunoştinţa secretarului general al O.N.U., se spune în scrisoarea preşedintelui Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., N. S. Hruşciov, adresată la 16 iulie primului ministru al Republicii Congo, dl. Lumumba.

Guvernul sovietic, scrie N. S. Hruşciov, consideră acest ajutor drept o expresie a simpatiei sale faţă de poporul Congoului şi de guvernul său legal şi totodată drept o expresie a hotărîrii sale de a contribui la victoria cauzei drepte pentru care luptă Republica Congo, apărîndu-şi independenţa.

Cele 10.000 tone de alimente acordate ca ajutor Republicii Congo vor fi transportate rapid de către avioane, precum şi de o navă sovietică specială.

Evenimentele din Congo

LEOPOLDVILLE 16 (Agerpres). — După cum transmite corespondentul din Leopoldville al agenţiei France Presse, primul ministru al Republicii Congo, Patrice Lumumba, luînd cuvîntul la postul de radio la 15 iulie a declarat că „Belgia prin comportarea sa ne-a declarat război".

Lumumba a declarat că el nu-şi va precupeţi forţele pentru a schimba situaţia primejdioasă care s-a creat.

LEOPOLDVILLE 16 (Agerpres). — Agenţia France Presse relatează că Mondi, secretar de Stat la Ministerul de Externe congolez, a remis ambasadorului Belgiei la Leopoldville, van den Bosch, o scrisoare semnată de primul ministru Lumumba, în care anunţă ruperea relaţiilor diplomatice la data de 14 iulie şi se cere evacuarea urgentă a trupelor belgiene care au sosit la Leopoldville, Luluabourg, Elisabethville şi în Congo de Sud.

Lumumba declară în scrisoarea sa că parlamentul congolez a aprobat în unanimitate hotărîrea luată în ajun în acest sens de Kasavubu şi Lumumba. El afirmă de asemenea că parlamentul congolez a refuzat să aprobe tratatul de prietenie, ceea ce aduce după sine închiderea ambasadei belgiene în Congo, precum şi plecarea personalului acestei ambasade.

Aceeaşi agenţie relatează că în cuvîntarea rostită în parlament Patrice Lumumba, primul ministru al Republicii Congo, a condamnat Statele Unite pentru că au sprijinit Belgia în Organizaţia Naţiunilor Unite.

În legătură cu trupele O.N.U. care au început să sosească la Leopoldville, Lumumba a spus că aceste trupe vor putea rămîne în Congo numai în cazul cînd prezenţa lor va corespunde intereselor Congo-ului şi nu ale Belgiei.

Prof. Pauling persecutat de autorităţile americane

La 15 iulie în cadrul unei conferinţe de presă prof. Linus Pauling, cunoscut om de ştiinţă american, laureat al Premiului Nobel, care se află acum la Londra, a relatat ziariştilor despre persecuţiile la care este supus din partea subcomisiei senatoriale pentru problemele securităţii interne.

L. Pauling a fost citat în faţa acestei comisii în iunie a.c. I s-a cerut să spună numele celor care l-au ajutat la stringerea de semnături pe petiţia oamenilor de ştiinţă din diferite ţări adresată O.N.U. în care se cerea o cît mai grabnică încheiere a unui acord cu privire la interzicerea experienţelor nucleare şi a armei nucleare.

Vorbind despre problema dezarmării, L. Pauling a declarat că este necesară realizarea unui acord internaţional în această problemă. În actualul guvern american, a spus el, acţionează forţe influente care lucrează împotriva dezarmării în general şi împotriva dezarmării nucleare în special.

Răspunzînd la întrebarea ce părere are despre „incidentele" cu avioanele americane de tipul „U-2" şi „RB-47", prof. Pauling a declarat că asemenea incidente sînt extrem de primejdioase deoarece pot provoca o catastrofă.

pe scurt

MOSCOVA — La 16 iulie Nikolai Tihonov, preşedintele Comitetului pentru premiile Lenin în domeniul literaturii şi artei de pe lîngă Consiliul de Miniştri al U.R.S.S., a înmînat premiul Lenin lui Mihail Şolohov — unul din cei mai de seamă prozatori sovietici contemporani. La ceremonia festivă care a avut loc în sala Sverdlov din Kremlin au fost de faţă reprezentanţi ai literaturii şi artei sovietice, ai oamenilor muncii din Moscova. A participat de asemenea Ekaterina Furţeva, membru al Prezidiului C.C. al P.C.U.S., ministrul Culturii al U.R.S.S.

MOSCOVA. — La 15 iulie Uniunea ziariştilor din U.R.S.S. a organizat o recepţie în cinstea participanţilor la sesiunea Comitetului executiv al Organizaţiei internaţionale a ziariştilor (O.I.Z.) care s-a încheiat la Leningrad. Mihail Suslov, membru al Prezidiului şi secretar al C.C. al P.C.U.S., întîmpinat cu căldură de asistenţă, a rostit o cuvîntare.

HANOI. — După cum anunţă Agenţia Vietnameză de Informaţii, la 15 iulie a avut loc la Hanoi un mare miting în piaţa din faţa Teatrului de Stat. La miting au participat peste 30.000 de oameni ai muncii care se adunaseră să salute pe membrii guvernului aleşi de Adunarea Naţională a R. D. Vietnam.

De peste hotare

„Doctrina Monroe" este folosită de cercurile guvernante ale S. U. A. în scopuri imperialiste

MOSCOVA 16 (Agerpres). — Într-o declaraţie a agenţiei TASS se spune printre altele: Zilele acestea Departamentul de Stat al S.U.A. a dat publicităţii o declaraţie în care, referindu-se la aşa-numita „doctrină Monroe", încearcă din nou să formuleze pretenţii la „dreptul" Statelor Unite ale Americii de a interveni în treburile ţărilor Americii Latine şi de a-şi stabili dominaţia în aceste ţări după bunul lor plac.

Imperialiştii s-au alarmat deoarece popoarele Americii Latine resping cu tot mai multă hotărîre dictatul S.U.A. de care le este silă, rup unul după altul lanţurile jugului imperialist, păşesc pe calea promovării unei politici naţionale independente.

Cîrmuitorii de la Washington, care s-au deprins deja să stăpînească în ţările Americii Latine, ca în propria lor moşie primită prin moştenire, turbează. Ei nu se pot obişnui cu ideea că mica Republică Cuba, care sfidează cu curaj şi bărbăţie imperialismul nord-american, a devenit propria ei stăpînă. La Washington se strigă sus şi tare că a fost încălcat tot ce e mai sfînt, se invocă spiritul decedatei „doctrine Monroe".

Se ştie că s-a statornicit obiceiul de a denumi „doctrina Monroe" declaraţia cu privire la principiile politicii externe a S.U.A., făcută de preşedintele Monroe în anul 1823. Esenţa acestor principii a constat în faptul că puterile europene nu trebuiau să creeze noi colonii pe continentul american şi să se amestece în treburile Americii, în timp ce Statele Unite îşi asumau obligaţia de a nu se amesteca în treburile ţărilor Europei.

În condiţiile istorice de atunci, aceste principii îşi aveau o oarecare justificare, întrucît atunci era vorba despre preîntîmpinarea unei intervenţii pe continentul american din partea colonizatorilor europeni.

În scurtă vreme însă, **a devenit limpede că „doctrina Monroe" este folosită de cercurile guvernante ale S.U.A. ca un instrument al politicii lor imperialiste, îndreptate spre instaurarea dominaţiei absolute a S.U.A. asupra popoarelor Americii Centrale şi de Sud.**

Washingtonul a înlocuit în mod făţiş încă la sfîrşitul secolului al XIX-lea formula „America pentru americani" care la început era considerată esenţa principală a „doctrinei Monroe" prin formula „America pentru S.U.A". Iar în 1904 preşedintele S.U.A., Theodor Roosevelt, referindu-se la aceeaşi „doctrină Monroe", a proclamat fără cea mai mică jenă „dreptul" S.U.A. de a exercita în America Latină funcţiile unei „poliţii internaţionale" şi „dreptul" la intervenţia armată în treburile interne ale statelor latine-americane.

Cuvintele cinice ale imperialiştilor americani au fost urmate de acţiuni nu mai puţin cinice. Cuba, Mexicul, Haiti, Republica Dominicană, Nicaragua, Panama — toate aceste state, au fost în cursul primei jumătăţi a secolului al XX-lea victime ale unor intervenţii armate şi ale agresiunii imperialiste din partea Statelor Unite ale Americii.

Mai bine decît oricine popoarele Americii Latine au cunoscut din propria lor experienţă, amară şi sîngeroasă, adevărata menire a „doctrinei Monroe" — o doctrină colonialistă de jaf, elogiată astăzi în fel şi chip de guvernul Eisenhower.

Abia acum şase ani lumea a fost martora intervenţiei armate organizate în Guatemala de guvernul Eisenhower.

Astăzi ridicîndu-se împotriva Cubei revoluţionare, proferînd insulte şi ameninţări la adresa ei, pornind un război economic împotriva acestei ţări, guvernul S.U.A. încearcă să se cramponeze din nou de „doctrina Monroe" ca de o bită potrivită cu ajutorul căreia, el ar dori să izoleze Republica Cuba de prietenii ei din întreaga lume şi să sugrume mişcarea de eliberare a poporului cuban.

Timp de opt ani — din 1845 pînă în 1853 — stegarii americani ai „doctrinei Monroe" au pustiit prin foc şi sabie pămîntul celui mai apropiat vecin al lor din America Latină — Mexicul — dezlănţuind un război agresiv, de cotropire împotriva poporului mexican.

— O declaraţie a agenţiei TASS —

Sub paravanul acestei doctrine, S.U.A. au înrobit Cuba încă în anul 1898. Astăzi ele încearcă să folosească această doctrină pentru camuflarea agresiunii pregătite împotriva tinerei Republici Cuba.

Poporul sovietic refuză să creadă că politicienii de la Washington vor reuşi să silească celelalte ţări ale Americii Latine să devină părtaşe ale agresiunii împotriva Republicii Cuba. Orice ţară, al cărei guvern ar ceda în faţa presiunilor imperialiştilor S.U.A şi ar încerca să-şi alinieze soldaţii împreună cu sugrumătorii poporului cuban s-ar acoperi de ruşine.

Acela care ar cuteza să ridice mîna împotriva Cubei, ar ridica totodată mîna împotriva propriului său popor şi a independenţei lui. Un succes al imperialiştilor ar duce la situaţia în care jandarmul imperialist ar începe să sugrume una după alta celelalte ţări ale Americii Latine iar, în ceea ce priveşte pretextul pentru aceasta, imperialiştii îl vor găsi cu uşurinţă.

Oricîte „doctrine" ar născoci sau ar desgropa din praful istoriei cercurile guvernante ale S.U.A., nimeni nu recunoaşte dreptul lor de a dispune de destinele altor popoare.

Poporul cuban a ales el însuşi calea dezvoltării independente. La Washington se aud strigăte şi zbierete că politica independentă a Cubei este un rezultat al intrigilor comunismului internaţional. Este un procedeu răsuflat — de a proclama drept comunistă orice mişcare de eliberare naţională şi de a califica drept comunişti pe toţi adevăraţii luptători pentru libertate şi independenţă naţională, ale căror acţiuni vin în contradicţie cu interesele cercurilor monopoliste ale S.U.A. Este bine ştiut că revoluţia populară din Cuba nu este o revoluţie socialistă, iar liderii mişcării patriotice a poporului cuban, conducătorii Republicii Cuba nu sînt comunişti.

Lupta plină de abnegaţie a poporului cuban este o parte integrantă, organică a luptei generale a forţelor păcii şi progresului. Ea se îmbină cu lupta pentru pace între toate popoarele, pentru a risipi norii unui nou război care planează asupra omenirii, pentru a asigura munca paşnică a oamenilor, indiferent unde ar trăi ei, şi posibilitatea pentru ei de a se bucura de roadele muncii lor. Tocmai de aceea, monopoliştii americani care au jefuit decenii de-a rîndul bogăţiile Cubei privesc acum cu atîta ură în direcţia Cubei. Ei ştiu că o Cubă eliberată de jugul străin înseamnă o lovitură puternică dată întregului sistem imperialist, sistemul blocurilor militare agresive, planurilor Pentagonului pentru care orice ţară aflată sub jugul capitalului american este nu numai un obiect de jaf şi exploatare, ci şi o bază strategico-militară pentru agresorii americani.

Uniunea Sovietică a declarat cu hotărîre că manifestă simpatie pentru ţelurile eliberatoare ale poporului cuban şi prietenie faţă de Republica Cuba. Nu pentru prima oară Uniunea Sovietică ia apărarea intereselor drepte ale popoarelor care luptă pentru libertatea şi independenţa lor. **Stabilind relaţii de prietenie cu vreun stat, în cazul de faţă cu Cuba, Uniunea Sovietică nu urmăreşte nici un fel de ţeluri egoiste, şi asemenea ţeluri îi sînt străine.** Uniunea Sovietică nu are pretenţii la nici un avantaj economic, şi nici la crearea vreunor baze militare pe teritoriul Cubei. Guvernul sovietic a declarat însă că va acorda poporului Cubei sprijinul necesar în lupta lui dreaptă pentru independenţa naţională, pentru dezvoltarea economiei naţionale şi creşterea bunăstării poporului.

Numai politicienii care-şi pierd terenul de sub picioare pot afirma că o asemenea poziţie a Uniunii Sovietice faţă de Cuba implică o primejdie pentru S.U.A. sau pentru vreo altă ţară de pe continentul american.

Nu Uniunea Sovietică, ci imperialiştii S.U.A. ameninţă Cuba, decretînd o blocadă economică şi pregătind o intervenţie militară împotriva ei. Dat fiind că conspiraţia imperialistă împotriva Cubei capătă un caracter tot mai precis, este cazul să amintim declaraţia lui N. S. Hruşciov, şeful guvernului sovietic, că „dacă imperialiştii S.U.A. vor întreprinde acţiuni agresive împotriva poporului cuban, care îşi apără independenţa naţională, vom sprijini poporul cuban".

Poporul sovietic nu va rămîne pasiv dacă împotriva Cubei va fi întreprinsă o intervenţie armată. Au apus vremurile cînd imperialiştii puteau să se răfuiască nepedepsiţi cu popoarele care luptă pentru independenţa lor naţională. Este bine ca în cercurile guvernante ale S.U.A. nimeni să nu se legene în iluzii, invocînd spiritul decedatei „doctrine Monroe", că ei vor reuşi să repte varianta guatemaleză faţă de Cuba. **Bizuindu-se pe forţa sa, Uniunea Sovietică va acorda Cubei ajutorul necesar.** Putem să nu ne îndoim că nu numai Uniunea Sovietică, ci şi alte state iubitoare de pace vor acorda Cubei ajutorul necesar în lupta ei plină de abnegaţie pentru libertatea şi independenţa ei.

(Sublinierile aparţin redacţiei)

Avutul colonialiştilor...
Desen de V. FOMICEV din ziarul „Izvestia".

Volumul 1 al „Istoriei Marelui Război pentru Apărarea Patriei al U.R.S.S. din anii 1941–1945"

MOSCOVA 16 (Agerpres). — TASS transmite: A ieşit de sub tipar volumul 1 al „Istoriei Marelui Război pentru Apărarea Patriei al Uniunii Sovietice din anii 1941–1945", cu care începe ediţia în şase volume a acestei lucrări, tipărită pe baza hotărîrii C.C. al P.C.U.S.

Volumul este consacrat izbucnirii celui de-al doilea război mondial, pregătirii agresiunii împotriva U.R.S.S. de către puterile imperialiste, activităţii partidului comunist, guvernului sovietic şi întregului popor pentru întărirea apărării statului sovietic.

Primul volum cuprinde evenimentele care s-au petrecut de la începutul celui de-al patrulea deceniu şi pînă în iunie 1941, cînd Germania a atacat U.R.S.S.

Cartea este bogat ilustrată.

Seminarul internaţional pentru dezarmare

GENEVA 16 (Agerpres). — TASS transmite: La Palatul Naţiunilor din Geneva şi-a început lucrările seminarul internaţional pentru dezarmare, organizat de Federaţia mondială a asociaţiilor pentru Naţiunile Unite. Programul seminarului cuprinde referate şi conferinţe ale oamenilor politici din diferite ţări în problema dezarmării.

Seminarul a fost deschis de deputatul laburist englez Noel-Baker, care a declarat în cuvîntarea sa că dezarmarea este principala problemă a contemporaneităţii. Noel-Baker a relevat propunerile U.R.S.S. în această problemă şi a criticat poziţia Occidentului în domeniul dezarmării.

El a subliniat că propunerile Uniunii Sovietice din 2 iunie a.c. reprezintă o bază pentru rezolvarea problemei dezarmării şi pentru realizarea unui acord în această problemă.

Rasismul în S. U. A.

Asediaţi pentru că vor să... voteze

Ziarul „New York Post" relatează că familiile de negri din regiunile Fayette şi Heywood (statul Tennesee) au cerut preşedintelui Eisenhower să declare stare excepţională în aceste regiuni. Aceste familii sînt asediate şi nu pot obţine alimente, îmbrăcăminte, asistenţă medicală, medicamente din cauză că şi-au exprimat dorinţa de a participa la alegerile prezidenţiale. Rasiştii — proprietari de magazine, farmacii şi alte întreprinderi din regiunile Fayette şi Heywood, scrie „New York Post", desfăşoară o campanie de boicot economic împotriva negrilor care au hotărît să folosească dreptul de vot pe care îl acordă constituţia.

S. U. A. duc o politică premeditată de intensificare a încordării internaţionale

— Memorandumul guvernului U.R.S.S. adresat guvernului Statelor Unite —

MOSCOVA 16 (Agerpres). — TASS transmite: Guvernul sovietic a protestat pe lîngă guvernul S.U.A. în legătură cu raidurile provocatoare ale avioanelor americane deasupra navelor sovietice şi cere încetarea lor imediată.

În memorandumul pe care ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S. Andrei Gromiko, l-a înmînat la 13 iulie însărcinatului cu afaceri ad interim al S.U.A. în U.R.S.S., Edward Freers, se subliniază că „dacă aceste acţiuni inadmisibile ale aviaţiei americane vor continua, guvernul sovietic va fi nevoit să ia măsuri pentru asigurarea securităţii navigaţiei navelor sovietice în larg".

În memorandumul guvernului U.R.S.S. adresat guvernului S.U.A. se citează cazuri concrete, cum sînt cele din lunile mai şi iunie 1960, cînd avioanele americane au săvîrşit raiduri deasupra navelor sovietice, şi se subliniază că în cursul primelor cinci luni ale anului curent au fost săvîrşite peste 250 de asemenea raiduri.

Avioanele forţelor militare aeriene ale S.U.A. întreprind aceste raiduri deasupra navelor comerciale şi de pescuit sovietice în oceanele Pacific şi Atlantic, în Marea Mediterană şi în alte mări. Acestor raiduri sînt supuse, de asemenea navele de cercetări ale Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S. care, în conformitate cu programele internaţionale, desfăşoară lucrări ştiinţifice în diferite regiuni ale Oceanului mondial.

S.U.A., se subliniază în memorandumul sovietic, promovează cu premeditare o politică îndreptată spre încălcarea libertăţii mărilor deschise şi care contravine normelor dreptului internaţional.

Guvernul sovietic atrage atenţia asupra faptului că avioanele militare americane care întreprind raiduri deasupra navelor sovietice, săvîrşesc deseori aceste acţiuni decolînd de pe baze militare aeriene situate în alte ţări.

În memorandum se spune că aceste raiduri deasupra navelor sovietice ca şi recentele încălcări grosolane de către avioanele americane ale frontierelor Uniunii Sovietice sînt verigi ale lanţului politicii premeditate de încălcare a suveranităţii Uniunii Sovietice, al politicii îndreptate spre intensificarea încordării internaţionale.

Ambasadorilor Marii Britanii, Canadei, Franţei şi Norvegiei, precum şi însărcinatului cu afaceri ad interim al Danemarcei în U.R.S.S. li s-au făcut la Ministerul Afacerilor Externe al Uniunii Sovietice declaraţii verbale în legătură cu raidurile săvîrşite de avioanele militare ale ţărilor lor deasupra navelor sovietice în largul mării şi le-au fost înmînate copii ale memorandumului guvernului U.R.S.S. adresat guvernului S.U.A.

REDACŢIA şi ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii". Tel. 17.60.10 Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii". STAS 3452 52.